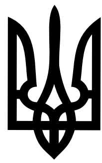
П'ятниця, 9 квітня 2004 року. № 67 (3317)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Фото Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКОГО.

Фатальний постріл

Учора виповнився рік із дня трагічної загибелі в Багдаді журналіста агентства «Рейтер» українця Тараса Процюка. Першу річницю загибелі Тараса Процюка в Києві відзначили пікетами американського посольства в Україні. Розслідування, проведене американцями на вимогу українського МЗС і міжнародних організацій та спілок журналістів, дійшло висновку, що фатальний постріл з танка по готелю з журналістами було зроблено з метою самооборони й у повній відповідності з правилами ведення бойових дій. Однак Міжнародна федерація журналістів назвала ці висновки неприйнятними і розкритикувала військове командування США.

Коротко про важливе

Учора

■ В Україні відзначили Міжнародний день циган.

Сьогодні

■ У Вашингтоні завершиться засідання українсько-американського комітету з питань економічного співробітництва.

Завтра

■ У Севастополі закриється бізнес-форум «Севастополь і його інвестиційна привабливість».

Борги віддають частинами. Але віддають

Державний Ощадбанк України одержав другий цього року транш у розмірі 45 млн. грн. Ці гроші призначені для компенсації грошових заощаджень громадян, вкладених в установи колишнього ощадбанку СРСР, що діяли на території України.

Як повідомила прес-служба банку, із зазначеної суми більш як 35 млн. грн. буде виплачено вкладникам, 9 млн. грн. — їх спадкоємцям. Нагадаємо, що держбюджетом України на 2004 рік передбачено 500 млн. грн. на компенсаційні виплати громадянам.

Я ВАМ ПИШУ...

Допустіть народ до влади

Коли громадяни звертаються до влади і не отримують відповіді на свої запитання, створюється таке враження, ніби влади немає зовсім. Але за Конституцією носієм цієї влади є народ. І було б непогано, якби керівники держави користувалися конституційним правом прямого звернення до народу. У такий спосіб народ мав би змогу розв'язувати проблеми держави саме демократичним шляхом. Можливо, єдиним правильним.

Василь ПРУТЬКО.

Ніжин Чернігівської області.

ВЕРХОВНА РАДА РОЗГЛЯНУЛА ЗМІНИ ДО КОНСТИТУЦІЇ

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Момент істини

Ранкове і денне засідання 8 квітня

Цей день ще не раз оцінюватимуть історики та публіцисти. І лише час покаже, чи виправданий був такий крок — творення нової Конституції України, Основного Закону держави.

Виступаючи від спеціальної тимчасової комісії, її співголова, координатор парламентської більшості Степан Гавриш, зазначив, що завершується п'ятирічна дискусія про зміну системи влади. В остаточному варіанті конституційних змін, за його словами, знайдено максимально широкий компроміс. Із законопроекту, зокрема, вилучено норми про обрання Президента парламентом, залишено положення про безстрокове обрання суддів. Нова система влади, переконаний С. Гавриш, не дасть змоги узурпувати владу будь-якій її гілці. «В України є шанс перейти до політично відповідальної, публічної, відкритої та національно зацікавленої влади», — заявив доповідач.

(Закінчення на 2-й стор.).

ВРОЖАЙ-2004

Перші втрати

Унаслідок квітневих заморозків на всій території країни пошкоджено 21 відсоток озимих і 18 відсотків ярових зернових. Найбільшої шкоди зниження температури завдало у Криму і Херсонській області, де загинули майже половина посівів озимих зернових і шоста частина ярових, повідомляє аналітичний центр УкрАгроКонсалт. У всеукраїнському масштабі втрати не такі відчутні — мороз знищив 1 відсоток сходів озимих і 2 відсотки ярових культур. До того ж у нинішній стадії розвитку зернових можливе їхнє відновлення. Щоправда, врожайність при цьому дещо знизиться.

ФОТОФАКТ

У дослідному господарстві Прилуцької дослідної станції Української академії аграрних наук добре підготували техніку до сівби і щойно завершили посів ранніх зернових та ефіроолійних культур на запланованих площах.

На знімку: ще півгодини — і останні кілограми насіння ляжуть у землю.

Фото Сергія ПАВЛЕНКА.

■ ***Актуально***

Мораторій на продаж сільгоспугідь: зняти чи продовжити

Ярослав, працівник банку:
— Давно пора запровадити і заставу землі, і її продаж. Третя частина ріллі в області не обробляється...

Марія Котик, учителька:
— Торгувати землею — гріх. Вона Богом дана людям. Треба накласти безстроковий мораторій.

Юля Дубчак, студентка:
— Не знаю, як краще. Дідусь каже, що якби дозволили, він перший продав би, бо обробляти свій пай сил немає, а здати в оренду у його селі нема кому.

(Продовження теми на 11-й стор.).

Великдень в Україні буде теплий, але з дощами та грозами

ПОЛІТИКА

Момент істини

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове і денне засідання 8 квітня
(Початок на 1-й стор.).

З думками стосовно запропонованого законопроекту виступили народні депутати Олександр Мороз (СПУ), Іван Заєць та Микола Катеринчук («Наша Україна»). Лідер соціалістів О. Мороз зазначив, що для такого доленосного рішення потрібно значно більш як триста голосів. Тому він звернувся до фракцій БЮТ і «Наша Україна» із закликом проголосувати за конституційні зміни.

У виступах від фракцій інші представники продемонстрували відомі позиції: проти внесення змін до Конституції були Віктор Ющенко та Юлія Тимошенко. Представники «більшовицьких» фракцій та комуністів і соціалістів висловилися за політреформу.

Олександр Мороз (СПУ) запропонував зібрати о 14-й годині погоджувальну раду лідерів фракцій і винести конституційні зміни на голосування після остаточного узгодження. Пропозицію було прийнято.

Перед початком пленарного засідання депутати з «Нашої України» занепокоїлися: в кулуарах третього поверху ВР з'явилися невідомі молодики у шкірянках, щоб перешкодити голосуванню системою «Рада». Відкривши пленарне засідання, Голова Верховної Ради Володимир Литвин заспокоїв народних обранців: у стінах парламенту проводить інструктивне навчання Управління державної охорони. Але щоб не загострювати ситуацію в сесійній залі, В Литвин доручив своєму заступнику Олександру Зінченку та голові Регламентного комітету Валентину Матвєєву з'ясувати це питання і доповісти Верховній Раді.

Відповідно до затвердженої процедури розгляду законопроекту про політичну реформу жодних змін до нього не можна було вносити. Але депутати мали змогу взяти участь в обговоренні. Звісно, дискусія розпочалася бурхливо та емоційно.

Юліана ШЕВЧУК.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

У КОМІТЕТАХ ВР

Нове трудове законодавство не повинно зазіхати на конституційні права

У Комітеті Верховної Ради з питань соціальної політики та праці триває опрацювання до другого читання проекту Трудового кодексу України.

Робоча група, до якої входять представники уряду, профспілок та роботодавців, науковці, наголосила, що кодекс повинен реалізовувати конституційні гарантії громадян. Зокрема, не лише гарантувати вчасну і в повному обсязі виплату зарплати, а й щоб ця зарплата забезпечувала достатній життєвий рівень працівників та членів їх сімей.

Як повідомили в секретаріаті комітету, під час доопрацювання проекту Трудового кодексу, зокрема, уточнено норми щодо недопущення дискримінації у сфері праці. Окрім запропонованої урядом заборони дискримінації за ознаками раси, кольору шкіри, переконань, статі тощо, пропонується заборонити обмежувати права трудящих залежно від віку та стану здоров'я.

Особливо гострі дискусії виникли навколо питань про участь працівників в управлінні підприємством та виробництвом, збереження робочого місця за працівником у разі ліквідації юридичної особи під час створення на базі її майна нового підприємства, а також про бронювання і квотування робочих місць.

До проекту кодексу внесено нову статтю про надомну працю, в якій визначено порядок забезпечення працівників-надомників сировиною, матеріалами і напівфабрикатами, розрахунків за виготовлену продукцію, відшкодування вартості матеріалів, вивозу готової продукції тощо. Багато заперечень викликає у народних депутатів положення законопроекту про зобов'язання працівників не переходити на роботу до роботодавця-конкурента, а також зобов'язання у разі звільнення сплатити вартість наданих йому матеріальних благ і послуг. Робоча група схвалила порівняльну таблицю до першої та другої книжок кодексу.

Під час засідання робочої групи з опрацювання проекту Трудового кодексу України голова Комітету ВР з питань соціальної політики та праці Василь Хара також поінформував народних обранців про підсумки візиту української делегації до штаб-квартири Міжнародної організації праці в Женеві (Швейцарія). За його словами, під час цього візиту було розглянуто проблемні норми законопроекту, запропоновано можливі шляхи їх вирішення, що допомогло зняти низку спірних питань.

Юліана КУЧЕРЯВА.

САМОВРЯДУВАННЯ

Обережно: маршрути «витоптані» ногами пасажирів

Уперше за останні роки Дніпропетровська міськрада винесла на суд усіх городян — на попереднє обговорення — нову транспортну схему автобусних пасажирських перевезень. Однак мешканці міста ініціативу ради сприйняли неоднозначно: одні з оптимізмом, інші — з сумнівами та недовірою. А нині діючі перевізники, передусім ті, в розпорядженні яких малолісткі міні-автобуси, провели навіть два страйки протесту.

Бо передбачено не просто впорядкувати міські маршрути. Неминуча й заміна численних «маршруток» на автобуси середньої та великої місткості. Водночас заплановано на конкурсних засадах перерозподілити серед перевізників самі маршрути. Перевагу надаватимуть тим, хто гарантуватиме і безпеку, і безперебійність роботи міського автотранспорту.

Звідки тоді неоднозначна реакція городян? Дві третини, принаймні офіційно опитаних, наполягають, щоб не чіпали маршрутів, котрі сподобалися мешканцям міста. Удосконалювати, мовляв, скільки завгодно, а «ламати» — зась. Бо нинішні маршрути ніби «витоптані» пасажиропотоками. А зміни, котрі замислено внести, — не всі логічні. Вони можуть спричинити черги, натовпи на зупинках та переповнені салони.

Багато опитаних підозрюють, що транспортну реформу затіяно, щоб автобусно-пасажирський бізнес перерозподілити на користь «великовагових» перевізників. Відібравши його в першопрохідців маловмісних автомобілів.

Дві третини опитаних згодні: з точки зору екології і безпеки на вулицях засилля мікроавтобусів — не кращий варіант. Спротив зумовлює лише вочевидь неприхована та вперта «богданізація» Дніпропетровська. Простежується зацікавленість у закупівлі черкаських «Богданів»... Однак авторитетні висновки фахівців свідчать, що автобус — не довершений і його ще треба доопрацьовувати.

Скажемо й таке: добре, що Дніпропетровська міськрада вирішила обговорити цю гостру проблему з участю всієї громади. Голова постійної депутатської комісії, яка відає транспортом, Олександр Резник повідомив: пропозиції та зауваження від городян надходять сотнями, і їх буде враховано під час сесійних дебатів.

Треба сподіватися, що міська влада на чолі з головою Іваном Куличенком, узявшись за вдосконалення обслуговування пасажирів, доведе, що вміє не тільки обіцяти, а й довершувати почату справу.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.
Дніпропетровськ.
Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Охрімова свита

У 100 мільйонів гривень оцінено програму реформування житлово-комунального господарства Миколаєва. Про це було заявлено на засіданні «круглого столу», що відбувся в міськвиконкомі. «Ми хочемо, — заявив перший заступник міського голови Володимир Бушин, — щоб із кожним квартиронаймачем було підписано договори на надання комунальних послуг. Це дасть змогу встановити відповідальність і одержувачів послуг, і тих, хто їх надає. Наступним кроком буде зміна тарифів. Причина — неможливість обслуговування будинків за нинішніми тарифами».

Нагадаємо: наприкінці минулого року сесія міськради затвердила нові розцінки на комунальне обслуговування, що підвищують плату за квартиру в 2—3 рази. Поки що це рішення не затверджено облдержадміністрацією.

Сьогодні роботи з утримання житлового фонду в Миколаєві здійснюють 12 житлово-комунальних підприємств, у склад яких входить понад 25 жеків. Загалом вони обслуговують майже 2500 будинків житловою площею приблизно шість мільйонів квадратних метрів. Джерело фінансування цієї діяльності — винятково плата за комунальні послуги. Але загальної кількості зборів не вистачає навіть на невелику заробітну плату персоналу й обов'язкові платежі. Найбільша заборгованість у зарплаті саме у працівників житлово-комунального господарства — від двох до шести місяців.

Крім того, щороку житловий фонд потребує капітального ремонту. Ці витрати фінансує міський бюджет. 2003 року на капітальні ремонти було спрямовано понад десять мільйонів гривень. А в бюджеті 2004 року затверджено лише трохи більш як два мільйони.

Володимир Бушин вважає, що за наявними цінами обслуговувати наше житло не можна: «Якщо ми залишимо тарифи колишніми, то наше житло скоро розвалиться».

Водночас Міністр праці і соціальної політики Михайло Папієв , який побував нещодавно в Миколаєві, заявив, що з підвищенням тарифів поспішати не можна. Підтримав цю точку зору і Прем'єр-міністр Віктор Янукович. Міністр пояснює це тим, що із введенням нових тарифів значно зростуть обсяги дотацій, а отже, і витрати державного бюджету.

Олена ІВАШКО.
Миколаїв.

Майбутня еліта — на шкільних лавах

У ДЕПУТАТСЬКИХ ФРАКЦІЯХ ТА ГРУПАХ

У Києві стартував третій, фінальний, етап Всеукраїнського конкурсу-захисту науково-дослідних робіт учнів — членів Малої академії наук України.

За словами президента Малої академії наук, народного депутата України, члена фракції політичних партій Промисловців та підприємців і «Трудова Україна», члена-кореспондента НАНУ Станіслава Довгого, конкурс триватиме майже місяць, а його підсумки буде підбито до 9 травня. Оцінюватимуть обдаровану молодь, учнів 9—11 класів, авторитетні вчені. Переможці конкурсу матимуть змогу вступити без іспитів за співбесідою до вищих навчальних закладів.

Всеукраїнський конкурс-захист науково-дослідних робіт учнів — членів Малої академії наук проводиться щорічно у 38 секціях та шести відділеннях: хіміко-біологічному, фізико-математичному, історико-географічному, техніко-технологічному, мистецтвознавства та філології, обчислювальної техніки та програмування. Перші два етапи конкурсу проходять на рівні первинного наукового осередку та областей. Цього року створено піклувальну раду Малої академії наук, до якої увійшли близько 30 народних депутатів України. Вони зобов'язалися підтримувати талановиту молодь, враховувати її потреби під час розробки законодавчих актів та прийняття бюджету-2005.

Фото Євгена ЛАСТОВЕЦЬКОГО.

Олександра КУЧЕРЯВА.

Алло, з Днем Перемоги!

Такі сердечні привітання пролунають у квартирах 608 учасників війни і 91 інваліда у переддень 60-річного ювілею визволення Криму від німецько-фашистських загарбників. На реалізацію програми телефонізації ветеранів-фронтовиків нині надано близько 200 тисяч гривень.

А загалом телефонізація квартир і будинків інвалідів та ветеранів війни залишається серйозною соціальною проблемою, розв'язання якої розтяглося на десятиліття. Зняти її з порядку денного покликана прийнята Верховною Радою автономії відповідна програма, розрахована до 2005 року.

Звіт про те, як її виконують, було заслухано на засіданні постійної комісії ВР АРК з промисловості, будівництва, транспорту і паливно-енергетичного комплексу. Її голова Анатолій Коцеруба відзначив, що нинішнього року передбачено встановити телефони 1902 пільговикам, план мають перевиконати обов`язково. Для цього залучено позабюджетні кошти, зокрема спонсорів і підприємців.

У віддалених районах, куди телефонні мережі найближчим часом провести не зможуть, 40 ветеранів забезпечать стільниковим зв`язком. Телефонізацію у Криму проводять цілковито за рахунок державної субвенції.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

ЗАПИТУЄТЕ — ВІДПОВІДАЄМО

З новим статусом

Я — учасник бойових дій. Нещодавно став інвалідом у зв'язку із загальним захворюванням. Чув, що таких осіб переводять у групу інвалідів війни. Чи справді це так?

Василь КУШНІР.

Рівне.

Дійсно, з 1 січня цього року набув чинності Закон України «Про внесення зміни до статті 7 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», яким передбачено, що учасники бойових дій під час Великої Вітчизняної війни, які стали інвалідами внаслідок загального захворювання, одержують статус інвалідів війни.

Наталія ХОМЕНКО.

Штраф як гарантія збереження зелені

У КОМІТЕТАХ ВР

Комітет Верховної Ради з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності працює над змінами до Кодексу України про адміністративні правопорушення. Зокрема, один із проектів пропонує доповнити кодекс статтею, що стосується зупинки або проїзду водіями транспортних засобів по газонах та інших зелених насадженнях. У разі прийняття змін за зупинку або проїзд по газонах та іншій зелені водій платитиме штраф від десяти до двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. Автори законопроекту вважають, що прийняття цієї статті вдосконалить адміністративне законодавство щодо відповідальності водіїв, а також надасть можливість працівникам правоохоронних органів «впливати» на посадових осіб і водіїв, які пошкоджують клумби та газони, та сприятиме збереженню природного навколишнього середовища.

Ще одним цікавим проектом, який розглядає комітет, є Закон України «Про статус та процесуальні і соціальні гарантії слідчих України». Основною метою законопроекту є зміцнення професійної основної частини слідчих підрозділів, покращення їх якісного складу, зниження відпливу висококопрофесійних фахівців із слідства. Автор проекту народний депутат Ю. Кармазін вважає, що затвердження на довгий час досвідчених спеціалістів на службі в слідчих підрозділах дало б змогу щорічно заощаджувати на підготовці кадрів значні кошти. Ці кошти могли б бути використані для зміцнення матеріально-технічної бази слідчих апаратів, підготовки висококваліфікованих спеціалістів для інших служб та підрозділів правоохоронних органів. Пропонується об'єднати органи досудового слідства всіх відомств (прокуратури, МВС, ДПА і СБУ) під началом Комітету досудового слідства, який входив би до системи органів судової влади і таким чином виводився із підпорядкування виконавчої влади. Також проектом передбачено утворення спеціального позавідомчого органу — Національне бюро розслідувань, Слідчий комітет тощо — на правах державного департаменту. Отже, буде приведено в єдине законодавче поле слідчих усіх відомств, незалежно від їх відомчої належності та подальшої реформи слідчого апарату держави, що дасть можливість удосконалити слідчу роботу та зміцнить законність у державі.

Юлія ХОМЕНКО.

Тютюнова епідемія: перемогти чи здатися

Про це йшлося на семінарі «Законодавче забезпечення участі громадськості у контролі над тютюном в Україні», організованому Комітетом Верховної Ради з питань охорони здоров'я, материнства та дитинства.

В Україні, наголошувалося на семінарі, на кожну людину в середньому припадає 1500—2800 сигарет на рік, або приблизно 4—5 на день, що удвічі більше, ніж у світі. Наша держава входить до групи країн, де поширеність куріння серед чоловіків перевищує 50 відсотків. А це вже, як відомо, епідемія. До того ж сьогодні кожна п'ята українка у віці 15—16 років уже курить, кожний четвертий підліток свою першу цигарку викурює в 10 років.

Ця жорстока статистика обертається не менш жорстокими наслідками: щороку куріння стає причиною смерті понад 100 тисяч людей. А якщо епідемію не припинити, то до 2020 року з курінням буде пов'язано майже 22 відсотків смертей.

Прикметно, що економічна криза, яка глибоко вразила мало не всі галузі економіки, благополучно обминула тютюнову промисловість. У 80-х роках виробництво сигарет становило приблизно 80 мільярдів штук щорічно. Починаючи буквально з 1990 року, транснаціональні тютюнові компанії активно створюють спільні підприємства великих тютюнових фабрик в Україні. Нині частка іноземного капіталу в них сягає 99 відсотків, а вироблені у нас сигарети на 98 відсотків складаються з імпортного тютюну.

Вітчизняні курці щорічно витрачають на купівлю сигарет величезну суму грошей — понад 4 мільярди гривень.

Усі ці і багато інших проблем обговорили учасники семінару, розглядаючи проект закону «Про охорону здоров'я населення від шкідливих наслідків вживання тютюнових виробів», розробленого народними депутатами Раїсою Богатирьовою і Миколою Поліщуком.

Законопроектом передбачено низку конкретних заходів, щоб запобігти поширенню вживання тютюнових виробів, поліпшити їх якість, зменшити захворюваність і смертність населення від куріння, боротися з цими традиційними звичками українців, зрештою, перемогти тютюнову епідемію.

Віра ШПИЛЬОВА, Анатолій КАРАСЬ.

ЗАКОНоДАВець

Наша міліція нас берегтиме

НОВА НОРМА: Верховна Рада ухвалила Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо місцевої міліції».

ЦЕ ОЗНАЧАЄ, що в Україні створено належну нормативно-правову основу для існування та функціонування такого структурного підрозділу МВС, як місцева міліція.

Від інших підрозділів міліції системи МВС вона відрізняється особливим порядком фінансування, утворення, призначення та звільнення працівників, «прив'язаністю» до конкретної території та деякими іншими моментами. При цьому працівники місцевої міліції мають ті самі права і обов'язки, той самий рівень правового та соціального захисту, що й їхні колеги відповідно до Закону "Про міліцію» та інших правових актів. Це дасть змогу забезпечити виконання покладених на місцеву міліцію завдань, комплектацію її необхідними кадрами, єдиний захист усіх працівників міліції без додаткового (дублюючого) законодавчого регулювання та додаткових фінансових витрат.

Закон визначив фінансову основу місцевої міліції, вказавши, що вона утримується за рахунок коштів місцевих бюджетів.

Завдання місцевої міліції в основі своїй збігаються із завданнями міліції загалом і полягають у забезпеченні захисту життя, здоров'я, прав, свобод і законних інтересів громадян та охороні громадського порядку на відповідній території.

Рішення про утворення місцевої міліції приймають органи місцевого самоврядування. Щоб забезпечити обгрунтованість та виваженість такого рішення, врахування інтересів відповідної територіальної громади та загальнодержавних інтересів, закон передбачив відповідний механізм його прийняття. **По-перше, рішення про утворення (а також про реорганізацію та ліквідацію) місцевої міліції може бути прийняте виключно на пленарних засіданнях міських рад.** Але рад лише тих міст, де утворені і функціонують органи внутрішніх справ. **По-друге,** для прийняття рішення необхідне подання відповідної місцевої державної адміністрації та виконавчого органу ради. **По-третє,** це подання має бути погоджене з МВС України.

Місцеву міліцію складатимуть підрозділи: дорожньо-патрульної служби, патрульно-постової служби, служби дільничних інспекторів міліції, а також приймальники-розподільники для неповнолітніх, приймальники-розподільники для осіб, затриманих за бродяжництво, спеціальні приймальники для осіб, підданих адміністративному арешту. За необхідності у складі місцевої міліції можна утворити й інші підрозділи.

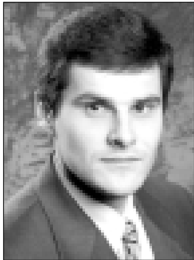
Місцеву міліцію очолює керівник, який є заступником начальника відповідного управління (відділу) внутрішніх справ з громадської безпеки.

Чисельність місцевої міліції визначатиметься також відповідною радою, але не довільно, а виходячи з нормативів, затверджених МВС України. За такими нормативами на сьогодні: один дільничний інспектор має обслуговувати 3 тис. осіб міського або 2,2 тис. — сільського населення; на одного міліціонера патрульно-постової служби має припадати від 1 до 1,5 тис. міських мешканців; на одного працівника ДПС ДАІ — 15 км протяжності доріг або 1050 одиниць зареєстрованих у місті транспортних засобів (див. «Іменем Закону» від 19-25 березня 2004 р.).

Повноваження органів місцевого самоврядування щодо місцевої міліції не обмежуються утворенням (реорганізацією чи ліквідацією) та визначенням чисельності. Вони наділені правом заслуховувати звіти керівника місцевої міліції про стан охорони громадського порядку та громадської безпеки на відповідній території. **Відповідна рада погоджує призначення і звільнення з посад керівника місцевої міліції, начальників структурних підрозділів і дільничних інспекторів** (такі призначення та звільнення — за начальниками головних управлінь, управлінь МВС України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі). Органи місцевого самоврядування можуть ініціювати заохочення працівників місцевої міліції або притягнення їх до відповідальності, зокрема звільнення з посад у разі визнання їх діяльності незадовільною. На органи місцевого самоврядування покладено обов'язок приймати відповідні рішення стосовно витрат на утримання та матеріально-технічне забезпечення діяльності місцевої міліції, навчання її працівників, створення для них необхідних житлово-побутових умов.

ЗВЕРТАЄМО УВАГУ, що з метою забезпечення безперебійного захисту прав громадян та охорони громадського порядку законом визначено таке положення: **до утворення відповідних підрозділів місцевої міліції у складі міліції громадської безпеки продовжують діяти підрозділи, які утримуються за рахунок коштів державного бюджету.**

ДЛЯ ДОВІДКИ: закон ухвалено парламентом 4 березня 2004 р. Він набрав чинності з 6 квітня 2004 р. З повним його текстом можна ознайомитися у «Голосі України» за 6 квітня 2004 р.

Микола МЕЛЬНИК, доктор юридичних наук.

Ведучі рубрики нагадують норму ст. 68 Конституції України:

«Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності»

Анатолій БЕНЬ, оглядач «Голосу України».

Жоден матрос не загинув

Рятувальники діяли оперативно і професійно

Севастопольські рятувальники з честю витримали черговий складний іспит на профпридатність.

7 квітня до чергової частини МНС надійшло повідомлення про пожежу на території військової частини № 4420 ВМС України. Група матросів проводила сортування морських димових шашок на відкритій території, де вони зберігалися з часів Радянського Союзу. Зазнаючи щоденної корозії, шашки давно проіржавіли. Під час їх переміщення, можливого удару від падіння, спрацював один із вмонтованих ударних запалів, що привів шашку в дію. З неї і почалася пожежа на складі.

Фото надано прес-службою УМНС.

Ситуація ускладнювалася тим, що в безпосередній близькості від осередку пожежі був розташований склад бочок (приблизно 300—350 штук) з бензином, дизельним паливом і мастилом. Пожежники діяли оперативно. Спочатку професійно відсікли вогонь від складу, не допустивши вибуху, а потім і загасили полум'я.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

ФАКТ І КОМЕНТАР

«Ляжемо під колеса, але не здамося...»

У вівторок під вікнами Вінницького міськвиконкому з'явилося наметове містечко. Безстрокове пікетування приміщення міської влади розпочали приватні перевізники. Про їхні вимоги можна дізнатися з написів на плакатах: «Створені нами робочі місця не віддамо нікому!»

Валерій СНІТЬКО, голова асоціації приватних перевізників «Маршрут»:

— У квітні-травні цього року у більшості водіїв закінчуються терміни дії договорів на перевезення пасажирів. Міська влада, яка виступає замовником перевезень, замість того, щоб продовжити угоди, зобов'язує водіїв ще раз пройти «чистилище». Але ж усі вони вже брали участь у конкурсі, коли ставали на маршрут. Крім того, періодичність його проведення не визначена жодним документом. До того ж участь у конкурсі коштує чимало (майже 1700 грн.). І гроші не повертають, навіть якщо водій не витримав випробування. А роблять усе це з однією метою — прибрати справу перевезення пасажирів до своїх рук, точніше, передати її комусь із нових господарів.

Костянтин САРКІСОВ, координатор акції:

— Ми провели вісім раундів переговорів з представниками влади, два з них — безпосередньо з міським головою Олександром Домбровським. На жаль, порозумітися так і не вдалося. Замість того, щоб продовжити термін дії договорів, водіїв уперто підштовхують до участі в конкурсі. Але ж конкурси проводять на нові маршрути...

Якщо до наших пропозицій не дослухаються, ми розпочнемо збирати підписи за недовіру до влади. Поки що водії готують позови до Господарського суду.

Олександр ДОМБРОВСЬКИЙ, міський голова Вінниці:

— Дії організаторів акції ми розцінюємо як спробу шантажу і силового тиску на владу. У справі перевезення пасажирів, зокрема асоціацією «Маршрут», багато проблем. Тому конкурс, хоч би там хто що говорив, обов'язково відбудеться. Позбавляти водіїв роботи ніхто не збирається. Хочемо лише впорядкувати й удосконалити справу організації перевезень пасажирів.

У серцях вінничан знову оселилася тривога. Як це було навесні минулого року, коли теракти у маршрутках призвели до людських жертв. Тоді також усе починалося з протистояння. До речі, зловмисників, схоже, так і не знайшли. Хоча правоохоронці не раз обіцяли «найближчим часом» назвати їх, але... Чим закінчиться нинішнє протистояння, ніхто не береться прогнозувати. Маршрутники, щоправда, запевняють, що нізащо не віддадуть свої робочі місця.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

«Наша спадщина» рятує замки

На Тернопільщині стартувала акція «Наша спадщина». Вона організована українським туристичним товариством «Рутенія», екологічною організацією «Зелений простір» і Спілкою української молоді. Молоді люди поставили собі за мету щомісяця упорядковувати один замок. Роботи їм вистачить на кілька років, адже за кількістю замків і фортець наша область лідирує в Україні. Ініціатори акції розуміють, що відновити замки їм не під силу — для цього потрібні чималі кошти. А ось надати їм та навколишній території пристойного вигляду — це реально.

Перший об'єкт — Микулинецький замок. Звідси волонтери вивезли кілька вантажівок сміття, посадили алею. Поруч з ними працювали й мешканці селища. Приїзд волонтерів примусив їх іншими очима подивитися на багатство, дароване історією.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

РІК ПОЛЬЩІ В УКРАЇНІ

Ростимуть сади дружби

У п'яти населених пунктах Волині закладено яблуневі сади україно-польської дружби. Саджанці для них безкоштовно надали відомі садоводи з Люблінського воєводства Республіки Польща Гражина Сулек та подружжя Анна і Вадемар Невдомські.

По п'ятсот дерев висаджено в селах Вишнів і Гуща прикордонного Любомльського району, а також у селі Великий Порськ Ковельського і в райцентрі Ратне. Заклали сади для районних лікарень у селищах Голоби Ковельського району та Ратне. Тисяча яблунь прикрасять околиці села Селець Володимир-Волинського району. Ще півтори тисячі плодових дерев польські садоводи подарували Луганській області.

Акція, яка проводилася в рамках Року Польщі в Україні, відбулася за сприяння сеймику Люблінського воєводства і його голови Конрада Ренкаса, який особисто взяв участь у закладанні садів на Волині. Разом з ним дерева садили заступник директора департаменту зовнішньоекономічних зв'язків маршалковського уряду Люблінського воєводства Анджей Вавренюк, Генеральний консул України в Любліні Іван Грицак, заступники голів: обласної ради Василь Струк і облдержадміністрації — Олександр Симінський.

Микола ЯКИМЕНКО.

МІГРАЦІЇ

Притулок для біженців розмістять... в училищі льотчиків

Незабаром у Харкові мають відкрити притулок для мігрантів. Центр, де могли б перебувати іноземці, котрі хочуть одержати в Україні статус біженців, планується організувати в колишніх казармах інституту льотчиків. Розбиті остови літаків — свідчення того, що не так давно тут вели підготовку майбутніх асів авіації. Інститут ВПС тепер перетворюється на нічліжку. Льотчики-випускники не могли уявити такого майбутнього своєї альма-матер.

У колишніх казармах, де завжди панував зразковий армійський порядок, тепер розміщуватимуться мігранти, що претендують на одержання статусу біженця. Глава Держкомнацміграції Геннадій Москаль стверджує, що давно отримали «добро» від усіх відомств. Крім Міністерства оборони, на балансі якого перебуває майбутній притулок.

Військовим людям, напевно, справді нелегко одним розчерком пера закреслити славну історію багатьох поколінь. **На цьому знімку** — останній випуск Харківського училища військових льотчиків, що відбувся два роки тому. Що коїться тепер у військовому містечку і що буде в майбутньому — кожен може домислити сам.

Микола КОСІЙ.

Харків.

Фото автора.

Високосний день вулиці Калинівської

Учора на під'їздах до центрального ринку Чернівців «Калинівський» утворилися довжелезні пробки. Не забарилися й аварії.

Опівдні біля входу на ринок № 1, де зупиняються маршрутні таксі, автомобіль із причепом врізався у мікроавтобус, той за інерцією — у наступний, а той — у ще три. Ушкоджено і «Жигулі», що опинилися між ними. На щастя, загиблих нема, проте кілька осіб госпіталізовано.

Аварія сталася й перед в'їздом на міст через ріку Прут. ЗІЛ-131 з причепом, завантажений пластиковими пляшками з мінералкою, їхав на спуск з боку вулиці М. Олімпіади. Поки що невідомо, з яких причин «фуру» почало розвертати. Вона вилетіла на газон і, перевертаючись, — на смугу зустрічного руху. Автомобіль притис один до одного і до бордюру ВАЗ-2106 та «Фольксваген-Транспортер». Загиблих немає. Двох постраждалих відправлено до лікарні.

Того дня тисячі чернівчан і гостей міста, які прийшли закупити продукти напередодні Великодня, змушені були повертатися додому пішки.

Сергій СУЛИМА.

КРИМІНАЛ

Дали хабарникові по руках

За фактом отримання хабарів прокуратура Рівненської області порушила кримінальну справу проти одного з колишніх районних військових комісарів. Підполковник отримував хабарі за надання тимчасових посвідчень, які відповідно до статті 18 Закону України «Про загальний військовий обов'язок і військову службу» звільняють громадян від призову на строкову службу.

Загалом з початку нинішнього року органи прокуратури області порушили дванадцять кримінальних справ за фактами хабарництва, п'ять із них уже направили до суду.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

РЕКОРДИСТКА

Оце — яйце!

Найбільше в Європі яйце (210 грамів) знесла курка у птахокомплексі «Суворовський» Сакського району. Біля сковорідки з яєшнею аж із чотирма жовтками, яку довелося приготувати ветеринарові з ненароком надколотого велетня, пожалкували, що не вберегли унікальний екземпляр, і вирішили створити перший в Україні музей яєць і всіх атрибутів птахівництва.

Суворовські пташники вважають це не лише рекордом свого господарства, а досягненням усієї України, тому добиваються, щоб його обов'язково було занесено до Книги рекордів Гіннесса. А ще сподіваються, що їх незвичайний музей, який щодня повниться новими рекордами, влітку стане популярним туристичним маршрутом. Уже й назву дали жартома — «Наші яйця».

Віктор ХОМЕНКО.

Уточнення

У «Голосі України» за 30 березня 2004 р. в інформації «Богдан» завойовує ринки» допущені неточності. Зокрема, неправильно вказано посаду людини, котра згадується у матеріалі. Григорій Матвієнко працює першим заступником директора ДП «Автобусний завод Богдан». Це підприємство випускає автобуси середнього міського класу А-144.2 і приміські А-145.

Вибачаємося за помилкову інформацію.

Суніти і шиїти об'єднуються у боротьбі з військами коаліції

Уже шостий день поспіль тривають сутички в Іраку. У середу українські військовики залишили місто Ель-Кут і провели перегрупування. Президент України Леонід Кучма провів засідання з членами Ради національної безпеки й оборони України, на якому обговорювалася ситуація, що склалася навколо 6-ї окремої механізованої бригади Збройних сил України в провінції Васит в Іраку.

А вчорашній день наші хлопці в Іраку оголосили днем жалоби по загиблому у вівторок Русланові Андрощуку...

У результаті нової фази воєнних дій в Іраку вже загинули майже 200 чоловік, поранено більш як 600. За останніми даними, в Іракові загинули майже 50 військовослужбовців сил коаліції.

Поки в Україні продовжують дискутувати, виводити наші війська з Іраку чи ні з огляду на той факт, що Верховна Рада відправляла їх для несення миротворчої служби, деякі країни вже від дискусій перейшли до ухвалення рішень про відкликання своїх військових з Іраку.

Казахстан вирішив не продовжувати контракт на присутність свого контингенту в Іраку. Термін їх перебування там закінчується 30 травня. І зараз казахстанські бійці, на відміну від українських, не беруть участі у придушенні народного повстання. У найближчому майбутньому зону конфлікту залишать норвезькі військові. У Японії деякі опозиційні партії засудили рішення офіційного Токіо розмістити в Іраку «сили самооборони». Через нестабільну ситуацію тимчасово припинив свою діяльність і південнокорейський військовий контингент. Заклики залишити Ірак лунають в Італії і Болгарії. У Софії в січні вже була розгорнута серйозна дискусія на цю тему після загибелі п'ятьох болгар і відмови їхати до Іраку деяких контрактників. Однак тоді пристрасті вдалося вгамувати, адже Болгарія — новоспечений член НАТО, про що офіційно буде оголошено лише влітку в Стамбулі.

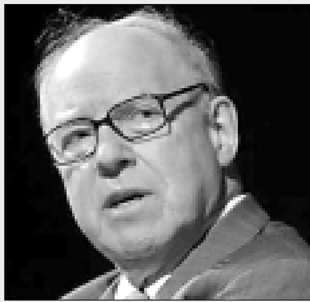
До речі, НАТО не планує направляти свої війська до Іраку попри загострення ситуації в цій країні. Про це вчора заявив генсек НАТО Яап де Хооп Схеффер. Він сподівається, що спецпредставникові ООН, який перебуває в Іраку, «вдасться поставити в центр подій в Іраку ООН, щоб вона змогла відіграватi там визначальну роль».

Міністр оборони США Дональд Рамсфелд визнав, що коаліційні війська зіткнулися в Іраку з серйозними проблемами. На 16 квітня призначено зустріч президента США Джорджа Буша і прем'єр-міністра Великобританії Тоні Блера. Поки що Буш не виявляє готовності перекласти відповідальність за врегулювання в Іраку на ООН, адже це означатиме, що він розпишеться у власному безсиллі.

Один із нинішніх нових ворогів Буша — шиїтський лідер Ас-Садр — закликав іракців тероризувати американців і британців. І його прихильники роблять це. Мало того, тисячі іракців, і шиїтів, і сунітів, учора вийшли з Багдада в напрямку блокованого американськими військовиками міста Ель-Фаллуджа, де вже чотири дні точаться запеклі сутички. «Не шиїти, не суніти, а єдина ісламська нація! — скандували учасники акції. — Суніти і шиїти — брати, і ми не продамо свою країну!».

Яна СТАДІЛЬНА.

ЦИТАТА ДНЯ

«Президент Джордж Буш, який представив війну в Іраку як частину глобальної «війни з тероризмом», досяг протилежного результату».

Ганс Блікс, колишній глава інспекторів ООН з озброєнь.

Тероризм чи масовий соціальний суїцид?

Версії та оцінки трагічних подій в Узбекистані зазнали істотної ревізії

Хоча президент Іслам Карімов у своєму телевізійному виступі обвинувати міжнародний тероризм у загибелі мирних людей і численних вибухах, але це, як зазначає багато хто, був виступ розгубленої людини, не впевненої в тому, що в усьому винні ісламські радикали з Аль-Каїди.

Непрямим підтвердженням «невпевненості президента» є і те, що місцеві силовики вирішили самі розібратися в тому, що сталося, не прийняли допомоги сусідів. Багато спостерігачів запитують: звідки в Узбекистані з'явився міжнародний тероризм? Адже виконавцями терористичних актів здебільшого були жінки-смертниці, що для Узбекистану — нове, незвичайне явище. Адже жіночі самогубства в Узбекистані були протестом проти побутового насильства або злиднів. Мало того, всі знаряддя тероризму — гранати, бомби були саморобними пристроями з пороху та селітри. А найголовніше — об'єктами тероризму стали в основному міліціонери, а не державні чиновники і не «символи» узбецької влади — резиденції чиновників або будинки судів, прокуратур. В Узбекистані мої співрозмовники говорили про те, що узбецька модель тероризму — це не що інше, як боротьба проти корумпованої міліції, яка обклала даниною магазини та ринки.

Більшість іноземних експертів також схиляються до того, що причиною насильницької загибелі людей в Узбекистані стали нерозв'язані внутрішні проблеми, відсутність політичного діалогу з опозицією, закритість суспільства, небажання влади лібералізувати ЗМІ.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Ташкент.

Фото АП.

Воюють з бойовиками і наркотиками

Уряд Афганістану направив близько 750 солдатів Афганської національної армії до північної провінції Фар'яб. Як повідомив у четвер міністр внутрішніх справ країни Алі Ахмад Джалалі, це зроблено з метою запобігання подальшим наступам бойовиків генерала Абдули Рашида Дустума, які «загрожують проведенню загальних виборів у Афганістані». Водночас Джалалі поки що не зміг повідомити точні дані про кількість потерпілих під час бойових дій у провінції Фар'яб. Минулої середи бойовики узбецького польового командира Дустума захопили кілька районів у провінції Фар'яб і тепер наближаються до столиці провінції — міста Меймене.

На знімку: ці солдати воюють не з бойовиками, а з опіумом. Афганістан продовжує залишатися світовим лідером у виробництві цього наркотику.

Про розширення співробітництва, і не тільки

Офіційна військова делегація Азербайджану на чолі з міністром оборони Сафаром Абієвим учора прибула до Києва. У рамках дводенного візиту заплановано переговори міністрів оборони України й Азербайджану Євгена Марчука та Сафара Абієва, у ході яких обговорюватимуться стан і перспективи розширення двостороннього військового співробітництва і напряму співробітництва з європейськими структурами.

На другу половину четверга було заплановано зустріч з Головою Верховної Ради Володимиром Литвином.

Екс-президента виписали

Роландаса Паксаса, усунутого з посади президента, виписали з лікарні. Його госпіталізували з гіпертонічним кризом після оголошення імпічменту. Захворювання було спричинене перевтомою. В середу тимчасовий виконувач обов'язків президента Литви, голова сейму Артурас Паулаускас звільнив з обіймань посад 34 радників колишнього президента. Палаускас запропонував відновити в сеймі процедуру звільнення і головного опонента колишнього президента, гендиректора департаменту держбезпеки Мечиса Лауринкуса та призначення його послом в Іспанії.

Вибух у центрі Тбілісі

Замах на російського генерала — провокація

Увечері 6 квітня в результаті теракту в центрі Тбілісі було поранено командувача Групи російських військ у Закавказзі (ГРВЗ), генерал-майора Олександра Студеникіна. Вибух стався приблизно о 21.20 за тбіліським часом, коли командувач ішов через КПП до гуртожитку офіцерського складу, в якому він мешкає.

Студеникіна був терміново доставлено у військовий госпіталь ГРВЗ в Ісанському районі Тбілісі, після надання термінової медичної допомоги стан його здоров'я не викликає побоювань. Від вибуху безоболонкового пристрою, що містив тротил, і керованого дистанційно, генерал-майор дістав легкі поранення обличчя, руки і ноги. За словами прокурора Тбілісі Валерія Григалашвілі, біля місця, де стався вибух, знаходиться пост, на якому постійно стоять на варті російські військовослужбовці.

«Цей теракт — провокація, спроба загострити відносини двох країн і звести нанівець зближення президентів Грузії та Росії і весь той позитив, що намітився останнім часом. Цей вибух спрямований проти встановлення теплих, дружніх і добросусідських відносин між двома країнами», — заявив секретар Ради національної безпеки Грузії Вано Мерабішвілі. Він також не виключив, що теракт може бути цілеспрямованою провокацією, пов'язаною з поїздкою керівників правоохоронних органів Грузії до Києва, на самміт глав силових і правоохоронних структур СНД.

Тамаз ЛОМСАДЗЕ.

Тбілісі.

РОЗДУМИ ПРО...

Непроста дилема Сапатеро

Новим головою уряду Іспанії став лідер Соціалістичної робітничої партії Хосе Луїс Родрігес Сапатеро

Саме йому після триденних консультацій король Хуан Карлос доручив сформувати новий кабінет.

Виборці чекають від Сапатеро не тільки соціальних реформ, а насамперед — забезпечення можливості спокійно ходити вулицями, не побоюючись за своє життя. До 11 березня іспанці були сконцентровані на інших турботах, але після терактів у потягах усе змінилось. Як свідчить соцопитування, проведене Інститутом громадської думки на замовлення іспанської газети «Ель-Паїс», нині майже дві третини населення (60,9 відсотка) вважають головною проблемою країни тероризм. У «благополучному» січні на перше місце майже стільки само респондентів поставили безробіття.

Позбутися роботи і позбутися життя — не одне й те саме. Коли вибухи гримлять не в далекій країні, а вже на сусідній вулиці, це, напевно, розумієш ще чіткіше. І перемогу Сапатеро на виборах забезпечила не так «Аль-Каїда», як смішні спроби уряду Аснара переконати громадськість у тому, що за терактами в потягах стоять сепаратисти.

Голосування в парламенті Іспанії по кандидатурі Хосе Луїса Родрігеса Сапатеро відбудеться 15—16 квітня. Щоб стати на посаду, він має в першому турі набрати абсолютну більшість голосів або в другому одержати просту більшість. Проте вже тепер аналітики не сумніваються, що парламент проголосує «за». Проти кандидатури Сапатеро виступає тільки Народна (консервативна) партія — друга за чисельністю в парламенті після соціалістів.

Перед Сапатеро стоїть непроста дилема — як не повернутися спиною до могутнього поки що союзника по коаліції і водночас виконати передвиборні обіцянки, в яких «пунктом номер один» було виведення військ з Іраку в термін до 30 червня (у разі якщо ООН не одержить мандат в цій країні). Трохи пом'якшити невдоволення Вашингтона може намір Іспанії збільшити свій контингент у Афганістані, де миротворча місія проводиться за згодою ООН і налічує 125 осіб.

Минулого понеділка майбутній міністр оборони Іспанії Хосе Боно зустрівся в Пентагоні з главою американського військового відомства Дональдом Рамсфелдом. Зустріч була така засекречена, що перші повідомлення про неї з'явилися мало не в середу. Було заявлено, що бесіда відбулася на прохання іспанського політика, котрий хотів познайомитися з Рамсфелдом, і мала приватний характер. Представник Пентагона не конкретизував, про що йшлося після знайомства.

Як стверджує іспанська газета «Ель-Паїс», Боно було доручено від імені нового глави іспанського уряду запевнити Рамсфелда в тому, що Мадрид і надалі буде союзником США, хоча і не згодний з ним «у питанні про Ірак».

До речі, кількість «незгодних» зростає із загрозливою швидкістю і наслідувати приклад Іспанії готові інші. Коаліція тріщить по швах, що на тлі загострення ситуації в Іраку не може не турбувати США.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

На знімку: король Іспанії Хуан Карлос **(ліворуч)** і Хосе Луїс Сапатеро.

Фото АП.

Керч націлена на поступ

*Цей ще недавно індустріальний і рибальський центр півдня України, розташований на стику двох морів, двох держав і двох континентів, давав чверть надходжень до бюджету автономії, а нині долає наслідки економічної та енергетичної криз. Про це наша бесіда з міським головою Керчі **Олегом ОСАДЧИМ**.*

— Вічна тривога — постійні підтоплення. Вся вода з рік і ставків Ленінського району навесні й восени йде в низинну Керч. Після нинішньої повені на адресу Кабміну й уряду автономії зібрано пакет документів, що підтверджують масштаби завданих людям і місту збитків. Звертаємося з проханням надати допомогу Керчі й усьому Східному Криму у проведенні заходів із захисту регіону від повеней і зсувів. У цьому переліку і район Аршинцевської коси. У сезон штормів її жителі вже стомилися відбиватися від хвиль, які переливаються у вікна, заливають двори, руйнують споруди, змивають городи й вулиці. Переселяємо їх у центр. Та ніхто не виділяє гроші на зміцнення берега, які мають надходити з резервного фонду Кабміну України. Вже нині потрібно не менш як 7 млн. гривень. Доки коштів немає, косу зміцнюють, як можуть, самі жителі.

— Проте Кабмін України виділив 38 млн. гривень з держбюджету, зокрема, 14,5 млн. — на закінчення реконструкції водоводу, 23,5 млн. — на будівництво тролейбусного депо.

— До того ж раніше майже таку само суму виділено матеріалами і грошима. Сьогодні практично завершено будівництво головного корпусу тролейбусного депо і необхідної інфраструктури. З вересня 10 тролейбусів вийдуть на лінію. Це 6,5 кілометра. Її керчани чекали 27 років. На початку літа, а не восени, як заплановано, буде повністю відремонтовано старий водогін і прокладено його нову гілку. Здати цей життєво необхідний об'єкт прагнемо якомога швидше, що наблизить повноцінну подачу води в місто. Загальний обсяг капіталовкладень у цій групі об'єктів — 106 млн. гривень. Уже в травні переведена з мазуту на газ Камиш-Бурунська ТЕЦ зможе покрити 80 відсотків річної потреби міста в електроенергії. Економічний ефект від її реконструкції становитиме майже 3 млн. гривень.

— Керч, яка колись давала 32 відсотки промислового потенціалу півострова, а сьогодні 12 відсотків, так би мовити, перекваліфіковується. Як це впливає на міський бюджет?

— Вийти на перші обнадійливі рубежі змогли підприємства, яким після перебудови вдалося вижити, зорганізуватися і знайти інвестора. Та ще є десяток збанкрутілих і безперспективних, в які треба вдихнути друге життя.

Ми прийняли всі гуртожитки підприємств, що розпалися, на баланс міста. Чимало людей, які роками стояли на черзі, отримали квартири у свою власність. Все відомче житло, 80 відсотків якого було непридатне для мешкання у ньому, безоплатно прийняли на баланс місцевих рад. Це їм додатковий тягар, зате тепер наводить порядок один господар. Головні платники в бюджет міста — торговий і рибний порти, Керченська поромна переправа, заводи: судноремонтний, «Затока», залізничних стрілочних переводів, вузол зв'язку. Загалом потрібно піднімати, реконструювати всі фізично й морально застарілі підприємства радянської доби. Розв'язати транспортний вузол залізнично-поромної переправи. Невдовзі з рибного порту ходитимуть два залізничні і два автомобільні пороми. Потребує цілковитої реконструкції рибний порт. Сьогодні прийшли з інвестиціями казахстанці, росіяни. Є договори намірів для створення в порту перевалки нафти і газу. Вже стоїть велетенський зерновий термінал з потужністю обробки 400 тис. тонн зерна. Всі ці об'єкти — номенклатура міністерств, тож піднімаємо їх з допомогою уряду України. На жаль, сьогодні не доводиться говорити про Керч як одвічну столицю рибальства. Приватизовані російським капіталом «Керчрибпром» і «Південрибпошук» втратили свої позиції, і ми не готові сказати, коли відродяться. Вже не воскресити заіржавілий Камиш-Бурунський залізорудний комбінат. Колишній чадний індустріальний велетень вирізають на брухт.

Більш як 26-столітня Керч належить до найстаріших міст планети. Наші історичні знахідки дивують і захоплюють увесь світ

— За цих умов намагаєтеся більше уваги приділяти туристичному і рекреаційному комплексам?

— Перспективи тут є: більш як 26-столітня Керч належить до найстаріших міст планети. Наші історичні знахідки дивують і захоплюють увесь світ. Нині ми виставляємо естетично оформлені пам'ятки культури різних епох в куточках старожитностей по всьому місту.

Хотілося б, щоб побільшало у нас баз відпочинку. Потреба в цьому дедалі відчутніша. Кількість курортників останнім часом зросла вдесятеро. У нас ніколи не було санаторіїв, як на Південнобережжі. Тож нині шукаємо капітал, щоб люди зацікавилися нашим мальовничим узбережжям, викупили його шматки і збудували сучасні готелі, бази, облаштували пляжі, кемпінги, пансіонати.

Найперші у Криму почали реставрацію міста керчани. Ще коли підприємства були неплатоспроможні, тож у бюджет не давали ні копійки. Почали здійснювати взаємозаліки. Підприємства — боржники міського бюджету, залежно від профілю, реконструювали шляхи, ставили ліхтарі, вкладали плитку, будували зливні колодязі, озеленяли, прикрашали місто. Так вдалося реконструювати центр і набережну, котрі вже привабливі для туристів.

На в'їзді до міста милує око дзвіниця, у сквері Миру зачіпає душу пам'ятник дітям війни. Споруджуємо меморіал чорнобильцям. Досвід національної співдружності міста приїздять вивчати не лише з інших міст Криму й України, а й близького і далекого зарубіжжя. Традиційними стали Міжнародний фестиваль античного мистецтва «Боспорські агони», конкурс найвідоміших громадян міста «Золотий грифон», змагання юних обдарувань «Керченська перлинка». Третій рік під патронатом міськради працює єдиний у Криму дитбудинок тимчасового утримання на півсотні юних керчан. Є в міста-героя власні нагороди, своя гордість і надія на благополуччя.

Оптимізму додає й постійна допомога місту Верховної Ради Криму. Нині робоча група готує на розгляд п'ятої сесії питання про взаємодію органів влади АРК і органів місцевого самоврядування Керчі із забезпечення прав і свобод громадян — жителів міста. Адже, хоча економічні показники зростають і багато робиться з благоустрою, все-таки залишається чимало нерозв'язаних соціальних проблем, зокрема пов'язаних із працевлаштуванням керчан. Тож зробити невідкладного належить ще більше.

Бесіду вели
Світлана ПИСАРЕНКО,
Віктор ХОМЕНКО.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Регулювання торгівлі послугами в рамках СОТ

Як відомо, Україна перебуває на заключному етапі вступу до Світової організації торгівлі (далі — СОТ), тому дедалі більшої актуальності набуває приведення законодавства України у відповідність з нормами та правилами цієї організації, які охоплюють практично всі сфери зовнішньої торгівлі товарами та послугами.

При цьому, на відміну від правил регулювання торгівлі товарами, правила, що регулюють торгівлю послугами, порівняно нові й продовжують динамічно розвиватися.

Зрозуміло, що реформування системи регулювання торгівлі послугами, а також приведення національного законодавства у відповідність із стандартами Світової організації торгівлі є необхідними умовами для успішного вступу України до СОТ.

Тому вирішенню цих завдань в Україні приділяють велику увагу, а проблемні питання не раз обговорювалися на пленарних засіданнях та парламентських слуханнях Верховною Радою України, на засіданнях Кабінету Міністрів України, численних громадських слуханнях та семінарах, які проводили УСПП, Торгово-промислова палата України та інші громадські організації. До того ж необхідно відзначити активізацію співпраці уряду з Верховною Радою України та відповідними громадськими об'єднаннями і організаціями. Таку активізацію відзначали учасники і першого засідання Парламентсько-урядової комісії з питань вступу України до СОТ, і засідання Міжвідомчої комісії із вступу України до СОТ, котрі були проведені у березні 2004 року.

Тож необхідно зазначити, що подія, яка відбувалася в Україні 29—30 березня 2004 року, напередодні засідання Міжвідомчої комісії з питань вступу до СОТ, мала досить корисні та значні наслідки. Йдеться про семінар на тему «Регулювання торгівлі послугами в рамках СОТ», котрий відбувся в Києві у приміщенні Центру досліджень та розвитку торговельного права і практики. Семінар було організовано Міністерством економіки та з питань європейської інтеграції України спільно з Центром торговельної політики та права за підтримки Канадського агентства міжнародного розвитку (CIDA) і благодійною організацією «Центр досліджень та розвитку торговельного права і практики», президентом якої є народний депутат України, член Парламентсько-урядової комісії з питань вступу України до СОТ, заступник голови Комітету з питань фінансів та банківської діяльності Верховної Ради України, уповноважений депутатської групи «Народовладдя» С. Осика.

До участі в семінарі було запрошено фахівців міністерств та відомств, безпосередньо залучених до регулювання ринку послуг та до підготовки і участі в переговорах щодо вступу України до СОТ.

Учасники семінару мали нагоду ознайомитися з основними положеннями Генеральної угоди про торгівлю послугами (ГАТС) завдяки докладній інформації, наданій провідним консультантом Центру торговельної політики та права Т. Халдеєм (Канада), який є експертом з питань СОТ. Особливу увагу учасників семінару було приділено принципам та функціям цієї угоди, що стосуються поширення режиму найбільшого сприяння на всі заходи, які охоплено ГАТС, чотирьох визначених способів постачання послуг, принципу прозорості, положенням про доступ на ринок та національний режим, які мають бути визначені у графіках зобов'язань країн—членів СОТ, а також досвіду Канади та деяких інших країн стосовно регулювання торгівлі послугами.

Зважаючи на те, що Україна веде інтенсивний переговорний процес стосовно приєднання до Світової організації торгівлі, велику зацікавленість учасників семінару викликали питання зобов'язань у сфері послуг. Зокрема, фахівцями Департаменту співробітництва із СОТ було зазначено, що перший графік специфічних зобов'язань у секторі послуг, наданий секретаріату СОТ для початку переговорів, містив зобов'язання у 85 підсекторах (із 155), визначених ГАТС.

■ ■ ■

Зобов'язання містили багато обмежень із доступу до ринку послуг України, зокрема:
**** обмеження іноземного капіталу в 49% статутного фонду компаній, що працюють у страхових, транспортних та телекомунікаційних секторах послуг;***
**** обмеження участі іноземного сукупного банківського капіталу в 15% статутного фонду банків.***

■

На сьогодні проект графіка специфічних послуг містить зобов'язання в 148 підсекторах.

На семінарі також було зазначено, **що приблизно 15% у структурі зобов'язань України становлять зобов'язання з часткового та 85% — із повного доступу** до ринків послуг України. При цьому зобов'язання з обмеженим доступом охоплюють чутливі для економіки України сектори: банківський, страховий, освітній, транспортний, сектор послуг зв'язку, включаючи аудіовізуальний, та частину сектора професійних медичних і юридичних послуг.

Водночас лібералізація секторів послуг не означає їхньої дерегуляції. ГАТС підтверджує право країн-членів СОТ на введення нових нормативних актів, що регулюють постачання послуг, для досягнення цілей внутрішньої економічної політики. У будь-якої країни зберігається можливість використання додаткових обмежень іноземної присутності на внутрішньому ринку послуг без порушення її зобов'язань у рамках ГАТС.

Так, було зазначено, що немає підстав для висновків про «знищення життєво важливих сегментів сфери послуг».

Організатори та учасники семінару під час обміну думками окреслили певний перелік актуальних тем, які стосуються регулювання ринку послуг на засадах СОТ, що стануть предметом подальших практичних семінарів, спрямованих на підвищення рівня знань стосовно регулювання ринку послуг, його специфіки і засад формування загальної політики регулювання цього ринку з урахуванням вимог СОТ. Зокрема, учасники семінару обговорювали проблемні питання в таких підсекторах, як банківський, страховий, освітній, сектор зв'язку, аудіовізуальних послуг, сектор професійних медичних та юридичних послуг.

Проведене в рамках семінару обговорення сприятиме знаходженню шляхів, зокрема законодавчих, з розв'язання проблемних та важливих питань для українських секторів послуг. Насамперед це стосується підготовки проектів законів України для врегулювання зазначених питань.

Підбиваючи підсумок семінару, організатори та учасники окреслили перелік тем для майбутніх зустрічей та обговорень стосовно врегулювання ринку послуг у рамках переговорного процесу із вступу до СОТ, а також стосовно наявної в країнах-членах СОТ практики забезпечення доступу на національні ринки послуг. До майбутніх семінарів та дискусій залучатимуть представників Парламентсько-урядової комісії та профільних комітетів Верховної Ради України.

Сергій МОСКАЛЕНКО.

Закон України

Про внесення змін до деяких законів України з питань оподаткування

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законів України:

1. Статтю 5 Закону України «Про податок на додану вартість» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 21, ст. 156, № 51, ст. 305; 1998 р., № 10, ст. 37, № 18, ст. 95, № 33, ст. 224; 1999 р., № 2—3, ст. 21, № 39, ст. 357; 2000 р., № 13, ст. 103, № 20, ст. 149, № 23, ст. 177, № 43, ст. 363, ст. 370; 2001 р., № 2—3, ст. 10; 2002 р., № 31, ст. 214; 2003 р., № 10—11, ст. 86; із змінами, внесеними Законом України від 27 листопада 2003 року № 1344-IV) доповнити пунктом 5.11 такого змісту:

«5.11. Звільняються від оподаткування на період з 1 січня 2004 року по 31 грудня 2008 року операції з ввезення (пересилання) на митну територію України матеріалів, комплектуючих виробів та обладнання (далі — товарів), крім підакцизних, що використовуються для підвищення безпеки робіт на вугільних шахтах, попередження вибухів метану, а також зменшення його викидів у довкілля, за переліком, встановленим Кабінетом Міністрів України, якщо такі товари не виробляються підприємствами на території України.

У разі порушення вимог щодо цільового використання зазначених товарів платник податку зобов'язаний збільшити податкові зобов'язання за результатами податкового періоду, на який припадає таке порушення, на суму податку на додану вартість, що мала бути сплачена в момент їх ввезення (пересилання) на митну територію України, а також сплатити пеню, нараховану відповідно до законодавства».

2. Статтю 19 Закону України «Про Єдиний митний тариф» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 19, ст. 259; 1996 р., № 41, ст. 192; 1999 р., № 31, ст. 253; 2000 р,, № 3, ст. 20, № 21, ст. 163, № 35, ст. 283, № 38, ст. 318, № 48, ст. 406; 2001 р., № 11, ст. 46, № 30, ст. 143, № 50, ст,261; 2002 р., № 11, ст. 81, № 33, ст. 236, ст. 238, № 35, ст. 259, № 36, ст. 266; 2003 р., № 10—11, ст. 86; із змінами, внесеними законами України від 20 листопада 2003 року № 1300-IV і від 27 листопада 2003 року № 1344-IV) доповнити пунктом «х» такого змісту:

«х) у період з 1 січня 2004 року по 31 грудня 2008 року матеріали, комплектуючі вироби та обладнання (далі — товари) за кодами УКТ ЗЕД 2523 90 90 00, 3824 90 95 00, 3909 10 00 00, 8207 19 90 00, 8414 80 29 00, 8419 50 90 00, 8419 89 98 00, 8428 20 99 00, 8428 31 00 00, 8430 49 00 00, 8501 52 99 00, 8502 20 99 00, 8705 20 00 00 і 9027 10 10 90, що використовуються для підвищення безпеки робіт на вугільних шахтах, попередження вибухів метану, а також зменшення його викидів у довкілля за переліком, встановленим Кабінетом Міністрів України, якщо такі товари не виробляються підприємствами на території України.

У разі порушення вимог щодо цільового використання зазначених товарів платник податку зобов'язаний сплатити ввізне мито в порядку і розмірах, визначених законом».

II. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2004 року.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ, 4 березня 2004 року.
№ 1595-IV.

Закон України

Про поліпшення матеріального становища інвалідів війни

Цей Закон спрямований на поліпшення матеріального становища інвалідів війни.

Стаття 1. Кабінету Міністрів України, починаючи з 1 травня 2004 року, передбачати щомісячну виплату цільової грошової допомоги на прожиття:

інвалідам війни I групи у розмірі 50 гривень;

інвалідам війни II і III груп у розмірі до 50 гривень, щомісячний розмір пенсій яких (з урахуванням надбавок, підвищень, додаткової пенсії, цільової грошової допомоги та пенсії за особливі заслуги перед Україною) не досягає прожиткового мінімуму, встановленого для осіб, які втратили працездатність.

Стаття 2. Виплата цільової грошової допомоги здійснюється за рахунок коштів, з яких виплачується пенсія.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
16 березня 2004 року.
№ 1603-IV.

Закон України

Про ратифікацію Угоди (у формі обміну нотами) між Кабінетом Міністрів України та Урядом Японії про надання японського культурного гранту на постачання освітлювального обладнання Львівському державному академічному театру опери та балету імені С. Крушельницької

Верховна Рада України **постановляє:**

Угоду (у формі обміну нотами) між Кабінетом Міністрів України та Урядом Японії про надання японського культурного гранту на постачання освітлювального обладнання Львівському державному академічному театру опери та балету імені С. Крушельницької, підписану 1 вересня 2003 року в м. Києві, ратифікувати.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
17 березня 2004 року.
№ 1606-IV.

Закон України

Про ратифікацію Угоди між Україною і Республікою Білорусь про регулювання процесу переселення і захист прав переселенців і членів їх сімей

Верховна Рада України **постановляє:**

Угоду між Україною і Республікою Білорусь про регулювання процесу переселення і захист прав переселенців і членів їх сімей, підписану у м. Мінськ 19 березня 2003 року, ратифікувати.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
17 березня 2004 року.
№ 1609-IV.

Закон України

Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України і Виконавчою владою Грузії про приймання і передачу осіб (реадмісію), які знаходяться на територіях держав незаконно

Верховна Рада України **постановляє:**

Угоду між Кабінетом Міністрів України і Виконавчою владою Грузії про приймання і передачу осіб (реадмісію), які знаходяться на територіях держав незаконно, підписану в м. Києві 22 квітня 2003 року, ратифікувати.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
17 березня 2004 року.
№ 1608-IV.

Закон України

Про внесення змін до Декрету Кабінету Міністрів України «Про державне мито»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести до Декрету Кабінету Міністрів України від 21 січня 1993 року № 7-93 «Про державне мито» (Відомості Верховної Ради України) 1993 р., № 13, ст. 113; 1995 р., № 13, ст. 85, № 30, ст. 229; 1996 р., № 52, ст. 302, ст. 306; 1999 р., № 25, ст. 211, № 44, ст. 386; 2000 р., № 29, ст. 229, № 38, ст. 317; 2002 р., № 6, ст. 43, № 32, ст. 223; 2003 р., № 14, ст. 100, № 28, ст. 214; 2004 р. № 2, ст. 6, № 7, ст. 58, № 11, ст. 140; із змінами, внесеними законами України від 27 листопада 2003 року № 1344-IV та від 5 лютого 2004 року № 1448-IV) такі зміни:

підпункт «п» пункту 6 статті 3 доповнити абзацом четвертим такого змісту:

«за придбання вексельних бланків	0,1 неоподатковуваного мінімуму доходів громадян за кожний бланк»;

частину першу статті 6 після слів «а також» доповнити словами «за придбання вексельних бланків».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
18 березня 2004 року.
№ 1622-IV.

Закон України

Про ратифікацію Меморандуму про взаєморозуміння між Кабінетом Міністрів України і штабом Верховного головнокомандувача об'єднаних збройних сил НАТО на Атлантиці та штабом Верховного головнокомандувача об'єднаних збройних сил НАТО в Європі щодо забезпечення підтримки операцій НАТО з боку України

Верховна Рада України **постановляє:**

Меморандум про взаєморозуміння між Кабінетом Міністрів України і штабом Верховного головнокомандувача об'єднаних збройних сил НАТО на Атлантиці та штабом Верховного головнокомандувача об'єднаних збройних сил НАТО в Європі щодо забезпечення підтримки операцій НАТО з боку України, підписаний 9 липня 2002 року в м. Києві, ратифікувати.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ, 17 березня 2004 року.
№ 1607-IV.

ОФІЦІЙНО

Постанова Верховної Ради України

Про відзначення 100-річчя з дня народження Миколи Леонідовича Духова — тричі Героя Соціалістичної Праці

У вересні 2004 року виповнюється 100 років з дня народження Миколи Леонідовича Духова — видатного вченого-енциклопедиста, Головного конструктора важких танків «КВ» та «ИС», самохідних гармат та іншої оборонної техніки, тричі Героя Соціалістичної Праці, Лауреата Ленінської і п'яти Державних премій СРСР, члена-кореспондента Академії наук СРСР, доктора технічних наук, генерал-лейтенанта технічної служби. З урахуванням його величезного внеску у розгром гітлерівців у роки Великої Вітчизняної війни, вирішення інженерних завдань по створенню атомної зброї і використання атомної енергії в мирних цілях Верховна Рада України **постановляє:**

1. Відзначити 100-річчя з дня народження Миколи Духова на державному рівні.

2. Рекомендувати Кабінету Міністрів України до 100-річчя з дня народження М. Духова забезпечити:

підготовку та відзначення 100-річчя М. Духова за участю державних органів Російської Федерації;

видання автобіографічних матеріалів М. Духова та історії села Веприк, де народився М. Духов;

проведення капітальних реставраційних та ремонтних робіт за рахунок державних централізованих вкладень пам'ятника Миколі Леонідовичу Духову на його батьківщині — в селі Веприк;

встановлення бюста Миколи Леонідовича Духова в меморіальному комплексі Великої Вітчизняної війни в місті Києві;

висвітлення ювілейних заходів у державних засобах масової інформації України.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ, 23 березня 2004 року.
№ 1656-IV.

Постанова Верховної Ради України

Про віднесення селища міського типу Перечин Перечинського району Закарпатської області до категорії міст районного значення

Верховна Рада України **постановляє:**

Віднести селище міського типу Перечин Перечинського району Закарпатської області до категорії міст районного значення.

Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ, 4 березня 2004 року.
№ 1592-IV.

Постанова Верховної Ради України

Про розроблення і затвердження державної програми реконструкції та модернізації державних спеціалізованих ветеринарно-санітарних заводів Міністерства аграрної політики України

З метою забезпечення належного рівня екологічного благополуччя та запобігання погіршенню епізоотичної ситуації в Україні Верховна Рада України **постановляє:**

I. Кабінету Міністрів України:

1. До 1 липня 2004 року розробити і затвердити державну програму реконструкції та модернізації державних спеціалізованих ветеринарно-санітарних заводів Міністерства аграрної політики України. При цьому передбачити:

узгодженість її положень з Указом Президента України від 22 березня 2001 року № 192/2001 «Про невідкладні заходи щодо забезпечення стабільної епізоотичної ситуації в Україні»;

доведення виробничих потужностей підприємств галузі до рівня, що забезпечує утилізацію всього обсягу відходів тваринного походження;

перелік заходів, розроблених з визначенням державних спеціалізованих ветеринарно-санітарних заводів, які потребують реконструкції та модернізації;

розроблення та прийняття необхідних нормативно-правових актів для забезпечення обов'язкової утилізації відходів тваринного походження, впровадження конкурентних відносин суб'єктів господарської діяльності у цій галузі;

джерела фінансування із спеціального фонду державного бюджету;

можливість здійснення парламентського контролю за її виконанням.

2. Визначити ветеринарно-санітарні заводи Міністерства аграрної політики України як заготівельні підприємства, на які поширюється дія пункту 11.35 статті 11 Закону України «Про податок на додану вартість» та підпункту 7.13.5 пункту 7.13 статті 7 Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств».

II. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи.

Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ, 23 березня 2004 року.
№ 1655-IV.

ДЕРЖАВА І ПРАВО

ДЕРЖАВА, РЕЛІГІЯ, НАРОД І КОМУНІСТИ

Про деякі питання державно-церковних відносин в Україні: чи здатна влада до діалогу?

У життєдіяльності кожної держави важливе місце посідає віросповідна політика, що особливо актуалізується нині в умовах активізації релігійного фактора у світі, який глобалізується. Для України, котра є єдиною Батьківщиною і спільним домом для всіх людей, що її населяють, тобто для сотні національних етносів і релігійних конфесій, цей дуже непростий процес ще більше ускладнюється переломним, перехідним періодом до дикого капіталізму, глибокою системною кризою, що охопила всі сфери життя суспільства, торкнулася кожної родини, кожної людини.

Очевидно, що в цій драматично складній політичній і соціально-економічній ситуації **головною метою державної віросповідної, релігійної політики має стати створення сприятливих умов для неконфліктного розвитку релігійного життя, державно-церковних (з одного боку) і церковно-державних (з другого) відносин у країні.** При цьому важливо наголосити, що хоча в нас релігія і відділена від держави, але вона не відділена від суспільства.

З огляду на це, гадаю, чи не найважливішими завданнями віросповідної політики держави є соціалізація релігійності, забезпечення рівних прав і можливостей як для християн, так і для мусульман, іудеїв, послідовників інших віросповідань і світоглядів відповідно до статусу, яким вони наділені в рамках законодавства, а також прагнення до того, щоб релігійні об'єднання брали позитивну участь у повсякденному житті громадянського суспільства, повною мірою усвідомлювали свою відповідальність перед державою, суспільством і окремими громадянами.

Але і релігійні об'єднання також повинні активно брати участь у державній віросповідній політиці, у досягненні стабільності і «загального блага» у громадянському суспільстві, інтегрованою частиною якого вони є. Тобто необхідне встановлення регулярного, транспарентного і доброзичливого контакту, діалогу і партнерства держави і церковних конфесій, щоб у цьому конструктивному співробітництві спокійно і виважено розв'язувати часом складні, проблемні ситуації, гідно відповідати на виклики нашого складного часу.

Зрозуміло, що всі конфесії і віруючі, що діють в єдиному правовому полі, мають бути рівні, ніхто не повинен мати жодних переваг, між ними можливий взаємозбагачувальний контакт культур, має бути взаємоповага, міжрелігійна толерантність і терпимість. Однак соціологічні дослідження свідчать, що більшість громадян, більшість віруючих серйозно стурбовані тим, що в країні постійно жевріють і перманентно спалахують міжконфесійні конфлікти. Люди побоюються, що зіткнення на релігійно-національному ґрунті можуть призвести навіть до розвалу нашої унітарної держави, поділу її на кілька територій (принаймні на східну, західну і південну частини).

■ ■ ■

От чому питання релігійної політики держави, питання державно-церковних відносин, проблеми реального релігійно-суспільного життя нашого народу нині в центрі уваги Комуністичної партії України та її депутатської фракції у Верховній Раді України.

Як на мене, державі як носієві політичної влади у своїх відносинах з релігійними об'єднаннями необхідно насамперед визначитися щодо вироблення плідних концептуальних основ, які мають передувати реальній політиці, які мають виходити з багатовікових традицій і нинішньої ситуації у суспільстві, тобто виходити з досвіду і спиратися на практику, підтримувати і розвивати гарні починання, мінімізувати й усувати негативні явища.

Звичайно, формування і реалізація продуктивної державної віросповідної політики мають відбуватися на базі соціального консенсусу або хоча б соціального компромісу. Адже, як писав Анатоль Франс, «у тому самому місці й в той самий час можуть існувати кілька релігій, але мораль буває завжди одна». На жаль, у нашому політизованому і поліконфесійному суспільстві, яке роздирають гострі соціальні суперечності й конфлікти, до такої консолідації ще дуже далеко. Та й інтереси держави і суспільства в цій надто складній і вибухонебезпечній ситуації, м'яко кажучи, не тотожні.

Усі ці обставини потребують особливого наукового опрацювання, уважного, тонкого і коректного підходу з боку держави, а отже — влади. При цьому необхідно враховувати місце релігійних об'єднань, їхній зростаючий авторитет і вплив у суспільстві, а також роль і значення громадянського суспільства у формуванні політичних пріоритетів у країні.

Звичайно, у рамках цієї статті я не претендую на глибокий і всеосяжний аналіз масштабних політичних, соціальних і релігійних процесів. І не маю готових рецептів, моделей варіантів взаємин держави з релігійною сферою, на рівні групової релігійності і тим більше на рівні особистої релігійності, в історичному, соціально-політичному, правовому і культурологічному контекстах, а також з точки зору соціологічного і філософського досвіду. Як політик, дозволю собі висловити лише деякі міркування на цю дуже непросту і болючу тему.

Насамперед, вважаю, що у своїй релігійній політиці (як і в економічній, національній, соціальній, культурній, оборонній, промисловій, аграрній, науковій, демографічній, екологічній та інших) держава повинна керуватися такими основними принципами, як захист національних інтересів (національної безпеки), подальша демократизація суспільних процесів, послідовний захист відповідних цивілізаційних цінностей та інституцій.

Крім того, стосовно до релігійної політики необхідно враховувати специфічні особливості. Вважаю, що держава свої відносини з релігійними організаціями повинна будувати все-таки за принципом розрізнення домінанти (більшості) і меншості, тобто враховувати права більшості громадян, водночас захищати і права меншостей (і групові, і індивідуальні), забезпечувати рівні для всіх соціальні можливості.

На жаль, історія і практика державно-церковних відносин у незалежній Україні вже засвідчила і продовжує засвідчувати нездатність чинної державної влади, тобто правлячого режиму, осмислити весь комплекс, усе розмаїття релігійних ідей, якими протягом багатьох століть живе наш народ, нездатність виробити, вибудувати і проводити правильну і зважену релігійну політику. У результаті маємо то покровительство тих чи інших так званих «традиційних конфесій», і тоді постають закономірні питання у релігійних меншостей, то дистанціювання і рівновіддаленість держави від конфесій, і тоді стає неможливим або неефективним використання позитивного потенціалу традиційних релігій, то інші сумбурні кидання в ті чи інші крайності.

Таким чином, в Україні справді немає продуманої і науково обґрунтованої віросповідної політики, а є порочна практика лобіювання певних, найчастіше одномоментних інтересів тих чи інших конфесій. Така практика породжує взаємні підозри і публічні образи, може спричинити навіть великі й небезпечні міжрелігійні конфлікти. До того ж не секрет, що постійне розпалювання релігійної нетерпимості використовується правлячим кримінальним-олігархічним режимом для відволікання працівників-віруючих від боротьби за свої соціальні права та інтереси. І треба сказати, що часто йому це вдається.

Звичайно, ми не повинні допускати «побиття камінням» на релігійному ґрунті, повинні навчитися принаймні поважати і розуміти одне одного без ненависті і злості, жити у мирі і злагоді. Адже ніхто не знає відповіді на вічне питання, що є істина в останній інстанції, і нікому не вдасться уніфікувати релігійні погляди, бо тут немає видимих стін від землі до неба, ці стіни проходять через уми й серця людей, тому так важко їх поборювати. Тому головне —встановити взаєморозуміння, вести і розвивати діалог, розуміючи, що цей процес тривалий.

■ ■ ■

Мені здається, що сьогодні найактуальнішою проблемою державно-церковних відносин у нашій країні є адміністративний тиск на історичну Українську православну церкву з метою спонукати її до автокефалії, розриву її молитовної єдності з Російською православною церквою.

Гасло «незалежній державі — незалежну церкву» було висунуто ідеологічним перевертнем Л. Кравчуком ще за часів його невдалого президентства. Але ця штучна ідея так і не стала, та й не могла стати консолідуючим фактором у житті православних громадян. Більше того, саме вона стала лінією вододілу суспільства. Спільний єзуїтський проект Кравчука—Філарета під гучною назвою «Українська православна церква —Київський Патріархат» увійшов до анналів історії українського православ'я, з одного боку, як приклад нерозуміння випадковими носіями державної влади духовних сподівань власного народу, а з іншого, як безвихідна спроба деяких церковних ієрархів шляхом підлого обману зберегти і затвердити своє положення.

На жаль, розумного переосмислення релігійної дійсності в Україні не сталося і в роки президентства Л. Кучми. Так, на урочистих зборах у серпні 2001 року, присвячених 10-й річниці Незалежності, Л. Кучма заявив, що створення Помісної православної церкви, поряд з інтеграцією в Європу, є одним з головних напрямів його діяльності.

Природно, що за такого концептуального підходу можновладців історична Православна церква ставиться в пряму залежність від зовнішньополітичного курсу держави. А це — не що інше, як відверте антиконституційне втручання в сферу внутрішньоцерковних відносин. Це зайвий раз свідчить про те, що і нинішній глава держави наступає на ті самі граблі.

Не інакше як грубим втручанням у внутрішні справи церкви варто визнати і відновлення в грудні 2002 року в стінах Верховної Ради депутатського об'єднання «Україні — Помісну православну церкву». Його лідер, також як і в парламенті минулого скликання, —член фракції «Наша Україна», що претендує на якусь «богодуховність», відома дочка уніатського священика Лілія Григорович.

Парадоксально, що серед членів цього депутатського об'єднання фігурують також представники східних регіонів України, де переважаючою конфесією традиційно є канонічна Православна церква.

Я думаю, що ці депутати, як і певна частина суспільства, у своєму сліпому незнанні не відають, що чинять, тому що просто не знають справжніх далекоглядних планів, що їх переслідують невдалі ідеологи української автокефалії. Для їх «просвітління» пропоную ознайомитися з ідейно-теоретичними джерелами цієї брехливої доктрини. Може, це допоможе їм розібратися в тім, за чиєю командою і за чиєю режисурою от уже понад десять років на українській землі розігрується грандіозна за своїми масштабами і небезпечна за своїми наслідками драма зі втягування нашої материнської церкви в самочинну «автокефалію», яка вже завдала чимало горя, сліз і страждань народові України.

Отже, що собою являє ідея горезвісної української автокефалії і які політичні та релігійні сили прагнуть її здійснення? Слід відразу ж зазначити, що основи цієї програми було викладено ще 1912 року в доповідній записці західноукраїнського уніатського митрополита Андрія Шептицького, яку складено для імператора Австро-Угорщини і яка увійшла в історію як «план автокефалії».

Вивчивши сумний досвід насадження унії на землях Південно-Західної Русі, митрополит Шептицький дійшов висновку, що прямо спокусити православний український народ в унію з Ватиканом аж ніяк неможливо. Для цього він і запропонував використовувати як «проміжну ланку» українську автокефалію. Тому «план автокефалії» споконвічно призначався для підпорядкування православних українців світській владі імператора Австро-Угорщини, до складу якої тоді входила Західна Україна, і духовної влади Римського першосвященика за допомогою маріонеткової псевдоцерковної структури — «Української помісної церкви».

В іншому місці митрополит Андрій Шептицький прямо заявляє про свої щирі наміри: «Українці є знаряддям Божественного промислу, покликані вирвати християнський Схід із пазурів єресі (себто православ'я — прим. **Авт**.), оселити його в лоно Апостольського Престолу (себто Ватикану — прим. **Авт.**) і європейського співтовариства». Але тоді «план автокефалії» так і не вдалося втілити в життя, незважаючи навіть на те, що в роки Першої світової війни основна маса уніатського духовенства виступала на боці німецького кайзера Вільгельма Другого і його австро-угорського союзника, а в роки Другої світової війни — на боці Адольфа Гітлера, які прагнули, кажучи словами митрополита Андрія Шептицького, вогнем і мечем «оселити» Україну в «лоно європейського співтовариства». До речі, митрополит Андрій Шептицький з радістю сприйняв і вітав вступ фашистських військ на територію України.

І в нинішній час ідеологам і адептам автокефалії не терпиться. Розгорнуту програму реалізації «плану автокефалії» викладено в аналітичній записці «Концепція Помісної православної церкви в Україні», підготовленій в 2002 році депутатським об'єднанням на чолі з тією самою «духовно заклопотаною» Л. Григорович.

На думку апологетів української церковної автокефалії, Помісна православна церква потрібна для того, щоб довести, що «зовнішньополітичний курс України — це інтеграція у світове співтовариство». У перекладі з мови політології на звичайну це означає, що Україна має довести державам так званого «золотого мільярда» свою готовність увійти в «новий світовий порядок» як сировинний придаток, як дешева робоча сила, ринок збуту низькопробних товарів і місце збереження екологічно брудних і небезпечних відходів. Але оскільки переважна більшість православних громадян України аж ніяк не бажає бачити себе і своїх дітей у принизливій ролі слуг нових господарів світу, то «доповідачі» змушені визнати, що є серйозні перешкоди реалізації обраного ними курсу.

І головною перешкодою на цьому злочинному шляху є канонічна православна церква. Ось чому апологети автокефалії з надривом проголошують: «Про яку інтеграцію до Європи може йтися, якщо 10000 парафій УПЦ МП уже зі своєю юрисдикцією інтегровані до Москви? Доки не буде створено єдину помісну православну церкву, український європейський вибір матиме декларативний характер, а геополітична вісь України зміститься від Європи».

На наших очах церкву перетворюють на заручницю політичних сил, які усіляко намагаються довести свою відданість «світовій закулісі». Саме з цієї причини основна роль у створенні Помісної церкви приділяється державним чиновникам: «... держава має створити всі умови для скликання Всеукраїнського православного собору, об'єднання трьох гілок православ'я в єдину Помісну православну церкву і її канонічного визнання». При цьому ігнорується, що право розв'язання цього питання належить до виняткової компетенції самих віруючих.

Як бачимо, прихильники автокефалії, хитро спекулюючи словами з Молитви Ісуса Христа «Да буде все єдино!», штовхають Христову церкву в обійми розкольників, змушують її визнати самочинні збіговиська схизматиків як рівноправних і канонічних, а потім домогтися визнання новоявленої «церкви» з боку світового православ'я. А «почесна місія» організації цього облудного дійства надається державі.

Але план «автокефалізації» та «націоналізації» церкви включає і другий етап. Цитую: «Наступним етапом повинен стати інтеграційний процес, що має історичне підгрунтя, між єдиною Помісною православною церквою й Українською греко-католицькою церквою». Отже, як бачимо, за автокефалією піде унія, про що і говорив у свій час митрополит Андрій Шептицький. Не виключено, що спроба повторного насадження унії може обернутися не меншою кров'ю і сльозами, ніж сумно відома Брестська унія 1596 року.

Створення автокефальної церкви планували ще 2000 року за допомогою проведення Всеукраїнського православного об'єднавчого собору в древніх стінах Софії Київської. Але тоді, на щастя, цим планам через низку причин не судилося здійснитися. А тепер цю ідею реанімували і знову підняли на свої прапори політичні сили, що голосно іменують себе «національно свідомими», «національно-демократичними» і «національно-патріотичними». Прикриваючися псевдорелігійною риторикою, вони цинічно намагаються стати перед народом, а точніше перед електоратом у ролі «богообраних месій».

І зараз, коли ми стаємо свідками чергового етапу підступної боротьби проти святого православ'я, парламентська фракція комуністів закликає тих народних обранців, які через незнання опинилися в депутатському об'єднанні «Україні —Помісну православну церкву», залишити цю антиправославну, христопродажну організацію. Адже в кінцевому підсумку питання про свою юрисдикцію має вирішувати сама церква і це положення відображено не тільки в церковних канонах, а й у нормах цивільного законодавства України.

■ ■ ■

Ще одна гостра проблема, з якою зіштовхується сьогодні історична православна церква в Україні, — це проблема іновірської експансії. Історія православної Русі з усією наочною очевидністю свідчить, що кожного разу, коли вона переживала непевні часи і часи лихоліття, це всіляко намагався використовувати із своєю метою Ватикан. Увесь перебіг історії розвитку католицько-православних відносин є свідченням прагнення Риму задушити у своїх «братерських обіймах» православ'я.

■

Не змінив Ватикан своїх намірів і в нинішній час, проголошений ним як час перемоги «демократії» і «загальнолюдських цінностей».

Скориставшись злочинним руйнуванням Радянського Союзу і духовною дезінтеграцією пострадянського суспільства, Ватикан знову звернувся до своєї давньої політики прозелітизму, тобто прагне навернути до своєї католицької віри інших, насамперед православних. Перші у прицілі іновірської агресії «натиску на схід» були православні єпархії Західної України. Розгромивши за потурання місцевої і центральної влади три єпархії, католики «східного обряду», чи як їх ще називають греко-католики, вирішили закріпити свій сумнівний успіх, домігшись запрошення в нашу країну на державному рівні Римського первосвященика Іоанна Павла II. Як відомо, цей візит відбувся в червні 2001 року, незважаючи на численні протести православних кліриків і мирян. Того часу лише наша партія рішуче виступила проти цього візиту. Всі інші політичні партії вмить забули про свої передвиборні реверанси у бік канонічної православної церкви і підтримали цю провокаційну витівку чи в кращому разі просто промовчали, для них «політкоректність» виявилася вище, ніж багатовікова традиція, обов'язок і відповідальність перед своїми православними виборцями.

Відчувши свободу дій і цілковиту безкарність, нові «хрестоносці» здійснили новий «марш-кидок» на схід України. Так, у травні 2002 року за рішенням Папи Римського було створено Одесько-Сімферопольську єпархію з центром в Одесі. Тоді само заснована ще одна єпархія — Харківсько-Запорізька з центром у Харкові. А 25 червня 2002 р. на території папської нунціатури в Києві відкрито пам'ятник Іоаннові Павлові II. Його відкриття було присвячено першій річниці візиту Римського первосвященика в нашу країну. А православні віруючі сприйняли його як пам'ятник, присвячений «реваншу історії» (до речі, саме так назвала папський візит в Україну одна з італійських газет).

Паралельно триває експансія і «католицтва східного обряду», тобто уніатства. Уніати також прагнуть закріпитися у східних областях України, куди їм був закритий шлях протягом сторіч. Про активне просування на схід свідчить і перенесення резиденції глави Української греко-католицької церкви Любомира Гузара зі Львова до Києва. Мало того, не так давно група народних депутатів звернулася до Папи Римського з проханням надати патріарший статус Українській греко-католицькій церкві. Серед тих, хто підписав прохання, — той самий Л. Кравчук, а також В. Ющенко, Ю. Тимошенко, І. Плющ, В. Пинзеник, Ю. Костенко, М. Джамілєв, Є. Червоненко й інші.

У зв'язку з майбутніми президентськими виборами в Україні вважаю за необхідне заявити, що у разі перемоги В. Ющенка канонічне православ'я в Україні буде під серйозною загрозою. За офіційною ширмою рівності релігійних конфесій православний цивілізаційний український шар може бути просто змито. Змито закордонними багатомільярдними фінансовими потоками підтримки лише певних конфесій і сект. А український народ православний «за правом народження», і канонічне православ'я є невід'ємною складовою його історичного і духовно-культурного розвитку, славної тисячолітньої спадщини.

На мій погляд, нинішня релігійна ситуація в Україні певною мірою нагадує події епохи Богдана Хмельницького. Щоправда, тоді інтереси уніатів і Ватикану, що стояв за їхньою спиною, лобіювала влада Речі Посполитої. Сьогодні цю ганебну функцію, як бачимо, взяла на себе «законно обрана» «демократична» влада України. Цю само політику проголошує так звана права «націонал-демократична» опозиція, що рветься до влади.

Отже, католицьку політику «натиску на схід» треба розглядати як інструмент витонченої і жорстокої духовної колонізації нашого народу. Це свідчення остаточного відходу католицизму від принципів II Ватиканського собору 1962—1965 років, що проголосив всесвітню православну церкву «церквою-сестрою».

Треба зазначити, що католицький прозелітизм і ідею «уніатського патріархату» різко засудили предстоятелі ряду помісних православних церков. Патріарх Московський і всія Русі Алексій II заявив, що заснування Київського патріархату греко-католицької церкви на десятиліття поставить хрест на православно-католицьких відносинах. За його словами, греко-католицька церква — це «частина римсько-католицької церкви, і римсько-католицька церква повною мірою несе відповідальність за діяльність уніатів». Патріарх Константинопольський вважає, що уніатство «є лише неприйнятний між християнами метод прозелітизму і викрадення віруючих у православної церкви з підпорядкуванням їхньої церкви римско-католицькій». Таку само позицію має Патріарх Єрусалимський, котрий у своєму листі Ватикану заради уникнення міжцерковної конфронтації категорично пропонує не надавати УГКЦ патріархального статусу.

■ ■ ■

Треба сказати, що правлячий в Україні антинародний режим у своїх діях і бездіяльності не обмежується підтримкою лише католиків і уніатів. Повним ходом триває процес насадження зовсім чужих нам сект і деструктивних релігійних рухів.

■

Чиновники Державного комітету України у справах релігій реєструють усіх підряд, незважаючи на те, котрі багато сект є суто комерційні структури, котрі прикривають релігійною символікою свою справжню сутність. Крім того, безліч сект відомі усьому світу завдяки протиправній тоталітарній діяльності, але високопоставлені українські чиновники «чомусь» (?) закривають на це очі.

Не інакше як провокацією проти власного народу слід назвати підтримку з боку Держкомрелігій міжнародного конгресу секти «Свідків Ієгови», який відбувся в Києві 7—10 серпня 2003 року. Для його проведення було надано Національний спортивний комплекс «Олімпійський», де сектанти могли вільно навертати до своєї віри наших співгромадян. На чолі цієї псевдорелігіозної структури стоїть так звана «Керівна корпорація», що розмістилася у США і цілком визначає життя рядових членів культу.

Звичайно, кожна людина має конституційне і моральне право на свободу совісті і віросповідань. Але як можна на державному рівні підтримувати цю екстремістську секту, що проголошує весь інший світ «злою системою речей» і загрожує йому знищенням Богом-Ієговою під час Армагеддону? Мабуть, за логікою секти, до «злої системи речей» потрібно віднести і Держкомрелігій поряд із всіма іншими державними органами України. До речі, у секті є жорстка заборона на переливання крові. Адепти культу навіть носять значки і листівки з написом: «Ні в якому разі не переливати кров». Хіба це не варварське бузувірство?

Держкомрелігій має захищати національні інтереси, а не підтримувати такі секти екстремістського спрямування. Чи, може, цей центральний орган виконавчої влади фінансується вже не з Державного бюджету України, а з бюджету «Керівної корпорації»? А хіба можна було пускати на телеекрани і в радіоефір, на площі й вулиці наших міст сотні іноземних проповідників, що відомі нині своєю місіонерською діяльністю у всій Україні? Кому і навіщо це треба?

Однієї з найболючіших проблем є остаточне визначення державною владою статусу святині всесвітнього православ'я — Києво-Печерської лаври. 21 березня 2002 року було видано указ Президента про невідкладні заходи з остаточного подолання негативних наслідків тоталітарної політики колишнього Союзу РСР стосовно релігії і відновлення порушених прав церков і релігійних організацій, а також розроблено з метою його реалізації перспективний план, затверджений Кабінетом Міністрів України 27 вересня 2002 року.

Проте, питання передавання церкві її законної власності дотепер так і не вирішено. Духовна святиня нашого народу має назву «Національний Києво-Печерський історико-культурний заповідник». У зв'язку з цим у березні 2003 року я звернувся до Президента Л. Кучми з відкритим листом, у якому за вимогою виборців запропонував терміново повернути це невичерпне джерело християнської духовності і культури її законному власникові — Українській православній церкві. У листі також зазначено перелік конкретних заходів, потрібних для вирішення цього питання. На жаль, після цього також нічого не змінилося, Президент і його адміністрація не вживають належних заходів.

Штучне «заморожування» владою нинішнього статусу Києво-Печерської лаври викликає з боку кліриків і мирян православної церкви цілком обґрунтовані підозри і дорікання. Адже частина 3 статті 17 Закону України «Про свободу совісті і релігійні організації» каже, що культові споруди і майно, що є державною власністю, можуть передаватися у почергове користування двом чи більше релігійним громадам за їхньою обопільною згодою. За відсутності такої згоди державний орган визначає порядок користування культовою спорудою і майном шляхом укладання з кожною громадою окремого договору.

Із цього випливає, що чиновники на свій розсуд у будь-який час можуть надати священні Лаврські храми для почергового богослужіння розкольницьким структурам — УПЦ КП або УАПЦ. Тому владі вигідно і далі тримати на балансі держави «Національний Києво-Печерський історико-культурний заповідник» як інструмент впливу, а точніше тиску, на канонічну православну церкву. А це вже ніяк не назвеш «демократичними методами управління». Це — шантаж і святотатство на рівні держави.

Отже, загальний огляд державно-церковних відносин у нашій країні свідчить про те, що правлячий режим часто виявляється просто неготовим і неспроможним до конструктивного діалогу. А метушлива діяльність у цій сфері доморослих «національно заклопотаних демократів і патріотів» наштовхує на одну й ту саму думку: «Чи не хочуть ці дбайливці «загальнолюдських прав цінностей» перетворити нашу рідну Україну на постійно палахкотливий у релігійних чварах Ольстер?» І чи не час нашим правим і центристам і у парламенті, і в органах виконавчої влади замислитися над тим, куди вони штовхають нашу країну, таємно чи вочевидь провокуючи конфлікти на релігійно-конфесійній основі?

■ ■ ■

На мою думку, вихід із ситуації, що склалася, може бути тільки один. Влада просто зобов'язана перестати втручатися у внутрішні справи церкви. Треба надати церкві право самій вирішувати питання про свою юрисдикцію. Тим паче, що за свою двотисячорічну історію церква зуміла перебороти і владнати не один церковний розкол.

І робила це власними силами, властивими їй формами, та аж ніяк не за допомогою адміністрації Президента чи якоїсь частини депутатського корпусу.

Крім цього, влада має нарешті визнати канонічну Українську православну церкву традиційною, домінуючою, чільною конфесією. Потрібно, зрештою, повернути УПЦ її законне майно і насамперед Києво-Печерську лавру, а також припинити всілякі зазіхання на Почаївсько-Успенську лавру й інші споконвіку православні святині.

Сьогодні ми спостерігаємо, як ***ультраправі політичні сили намагаються нав'язати українському народові нову форму релігійно-культурної і національні самоідентифікації.*** Відбувається масована обробка суспільної свідомості, людям нав'язують думку про те, що «щирим українцем» може вважати себе тільки уніат. Час уже усвідомити, що ніколи український народ не сприймав уніатів як носіїв і виразників національної ідеї. Досить згадати висловлювання про це Тараса Шевченка, інших авторитетних ідейних вождів і натхненників української нації. Православні українці ніколи не цілуватимуть папську туфлю. Переконливе свідчення того — багатовікова історія стійкого опору насильницькому насадженню унії на українських землях.

Але навіть тоді, коли місцева знать обміняла святу віру своїх прабатьків на земні «панські вільності», простий люд залишився православним і всіляко чинив опір релігійно-духовній окупації. Чому тоді влада друкує на грошових банкнотах портрет непримиренного борця з польськими окупантами і католицтвом гетьмана Богдана Хмельницького, по праву вважаючи його народним героєм, і водночас, як уже сказано, допустила віроломний розгром трьох православних єпархій у Західній Україні, а слідом за цим організувала папський візит? Хіба це не знущання зі світлої пам'яті наших славних предків? Як тут не згадати схвильовані і сумні слова Тараса Шевченка: «Славних прадідів великих правнуки погані»?

Тому владі час остаточно визначитися, з ким вона: з переважною більшістю вірних канонічній Українській православній церкві чи з розкольниками, католиками (і римського, і східного обрядів) і сектантами, що становлять меншість населення країни.

Так, не вперше нашому народові доводиться витримувати випробування долі, переборювати «ненависну ворожнечу нинішнього світу». І нині, попри жорсткий адміністративний тиск із боку можновладців, абсолютна більшість православних віруючих виступає за збереження канонічної єдності з Російською православною церквою. І це — історичний добровільний вибір нашого народу, який ми, комуністи, як істинно народна партія, розуміємо, поважаємо і приймаємо. От чому вже не перший рік члени парламентської фракції КПУ виступають на підтримку канонічного православ'я.

Не дивно, що деякі наші політичні опоненти вважають таку позицію Компартії суто кон'юнктурною. Як правило, це ті, хто вчора ще були войовничими атеїстами, а сьогодні нібито дбають про духовне відродження нації. **Ці новоявлені «непогрішні вершителі доль» удень за повною програмою крадують у рідного народу, а ввечері, якщо не «відтягуються» у ресторанах чи казино, зі свічкою у руках замолюють свої чорні гріхи. Я називаю їх свічниками або свічкотримачами, тому що в їхній душі немає нічого святого.**

Природно, ці люди і політичні сили, які за ними стоять, зацікавлені в тому, щоб якнайбільше протиставити один одному православних віруючих і комуністів. Але навіть вони розуміють, що для нас це аж ніяк не якийсь черговий піарівський крок, а принципова і послідовна позиція. Тому апологети «плану автокефалії» у своїй вищезгаданій Аналітичній записці однозначно заявляють, що рішення на користь єдиної помісної православної церкви треба приймати «паралельно з рішенням обласних рад про заборону КПУ». Це свідчить лише про те, що наші опоненти побоюються подальшого зближення партії комуністів із православними християнами.

На жаль, і це не таїна, що недостатнє розуміння взаємин комуністів і православних віруючих є усередині самої партії. Що на це можна сказати? Напевно, тут доречно згадати, що свого часу багато комуністів не сприймали лінію Леніна під час ідписання Брестського миру, а введення ленінського НЕПу називали не інакше, як «економічним Брестом». Щось схоже ми спостерігаємо і нині стосовно релігії.

Зрозуміло, будь-яка доба формує свої особливі установки і уявлення, відбувається певна переоцінка цінностей. І нині люди відверто висловлюють свої погляди. І нам, комуністам, потрібно чітко розуміти, що релігія — це одна з форм суспільної свідомості, що свої моральні ідеали ми виводимо із Заповідей Божих. Тому потрібно прагнути усвідомити весь той комплекс ідей, яким живе наш православний народ. І якщо ми справді хочемо залишатися загальнонародною партією, то потрібно бути відкритими до рівноправного, доброзичливого і повноцінному діалогу з нашими православними братами і сестрами, перебороти психологічну відчуженість, яка є плодом інерції радянського періоду. Це вкрай необхідно сьогодні, тому що для нас усіх однаково важлива доля нашої загальної Батьківщини.

Варто сказати, що Компартія України завжди високо цінувала і визнавала важливу роль Української православної церкви в історії українського народу і державності, у захисті Батьківщини від іноземних агресорів, зокрема, в роки Великої Вітчизняної війни. Подвижницькою працею церкви було започатковано писемність і цивілізоване життя нашого народу. Вона була біля витоків формування духовних, культурних, моральних засад сучасної людини. Православна церква є сьогодні однією з хранительок наших традицій, хранителькою культури східно-слов'янських народів. Ми вважаємо, що вона заслужено і по праву посідає належне їй гідне місце в суспільному і духовному житті України.

Звичайно, у минулому столітті в окремі періоди Радянської влади відносини між православною церквою і комуністами були різко конфронтаційні. **Нині ми, комуністи України, чесно і принципово переглянули в чомусь помилкові оцінки деяких подій минулого, зокрема, і стосовно православної церкви. Ми перші з усіх політичних партій на пострадянському просторі щиро вибачилися перед православними християнами і віруючими інших конфесій за ті страждання і негоди, які випали на їхню долю. Ми засудили репресії проти духівництва і віруючих і заявили, що це не повинно повторитися.**

Після прийняття православною церквою «Засад соціальної концепції», яка відкрила широкі можливості для співробітництва церкви, політичних партій, громадських організацій у справі соціального служіння своєму народові і людині, ми не на словах, а на ділі стали на шлях співробітництва. І це конструктивне і результативне співробітництво закріплене численними спільними соціальними, гуманітарними, просвітницькими, благодійними програмами. Як можемо, допомагаємо відбудовувати храми, надаємо підтримку в справі повернення церкві майна і будівель, які їй належать, разом з церквою опікуємося дитячими притулками і благодійними закладами.

І нині, коли наша рідна Україна вкотре переживає час смути і лихоліття, нам, комуністам і істинним православним, як ніколи, потрібна консолідація. Адже тільки спільними зусиллями ми зможемо відновити нашу країну з катастрофічної соціально-економічної і духовної розрухи. Саме в цьому полягає для нас «головне завдання поточного моменту» або, інакше кажучи, — «національна ідея», реалізувати яку можна тільки в правовій державі і цивільному суспільстві, які ефективно функціонують і доповнюють одне одного.

Зрозуміло, для досягнення цієї високої і благородної мети потрібні політична воля, бажання і конкретні дії і з боку влади і церкви, і з боку всього народу. З цілковитою відповідальністю можемо заявити, що комуністи України готові до таких дій.

Петро СИМОНЕНКО, перший секретар ЦК Компартії України, керівник депутатської фракції комуністів у Верховній Раді України.

ЖУРНАЛІСТСЬКЕ РОЗСЛІДУВАННЯ

Можна двадцять років вагатися перед тим, як зробити перший крок, але не можна відступати, коли його вже зроблено.

Альфред МЮССЕ.

2. Найшла коса на чобіт,

або «Замовні» статті про чинушу

Голова Державного комітету України із земельних ресурсів Анатолій Даниленко удостоївся догани від Самого. Леонід Кучма покарав його «за недоліки в організації здійснення державного управління у сфері охорони та раціонального використання земель в АРК».

Гадаю, наш Президент суворо спитав би за недбале ставлення до природних ресурсів не тільки з керівника Держкомзему. Якби йому доповіли про численні порушення екологічного, земельного й інших законів майже у всіх без винятку регіонах.

Зокрема, на Миколаївщині. Туди у відрядження автор поїхав за другим «замовленням» (про перше йшлося в «ГУ» від 6 квітня ц. р.) тобто за листом голови Очаківської районної екологічної асоціації «Зелений світ» Бориса Зубця.

Крок зробили і зупинились

Про унікальність природного комплексу Кінбурнського півострова і прилеглої акваторії моря знають далеко за межами області. Про це годинами можуть розповідати Олег Деркач, директор Південної філії інституту екології національного екологічного центру України та директор регіонального ландшафтного парку (РЛП) «Кінбурнська коса» Зіновій Петрович.

— Серед вельми цікавих об'єктів для туризму і розгортання різноманітних екологоосвітніх та наукових програм на півострові унікальним є, зокрема, поле орхідей, — зазначає Олег Михайлович. — Тут росте п'ять видів квітів, занесених у Червону книгу. Долина орхідей площею 30 гектарів (щільність рослин сягає від 30 до 100 особин на квадратний метр) може стати місцем масового туризму з усіма позитивними наслідками.

А може й не стати, погоджуюся із Зіновієм Петровичем і місцевими екологами, які третій рік б'ють на сполох про ймовірне знищення диво-квіток.

Чи можливе таке в ландшафтному парку, питаєте? Там, де владарюють комерційні інтереси, наївно розраховувати лише на милість Божу. А вже чекати милості від чинуш, яким закон велить охороняти дари природи... Одне слово, читайте початок статті.

Справедливості заради зазначу: ще в 1992-му Миколаївська обласна рада зробила перший крок у справі збереження флори і фауни на півострові. Депутати прийняли рішення про створення РЛП. У 1995-му облрада доручила Очаківській райраді перевести землі природно-заповідного об'єкта місцевого значення до категорії природоохоронного призначення.

Відтоді місцева бюрократія пробуксовує. Як стверджують природоохоронці, досі землі РЛП не переведені до земель природно-заповідного фонду, а отже, не є особливо цінними землями, які вилучаються у випадках тільки за рішеннями Кабміну або за погодженням з Верховною Радою. Інакше кажучи, земля коси використовується землекористувачами (лісгосп, сільрада, рибколгосп), серед яких РЛП не значиться. Тож відчужувати її мають право вищезгадані суб'єкти навіть не питаючи дозволу в адміністрації парку. А якщо врахувати, що дванадцятий(!) рік розробляється проект організації території РЛП, який ще має затвердити облрада...

— Цей документ, власне, і регламентуватиме порядок використання пріоритетних об'єктів охорони, — пояснює начальник обласного держуправління екології та природних ресурсів Євген Седлецький. — Саме в проекті організації визначаються заповідні ядра, тобто місця, де категорично забороняється заселення, будівництво та інша господарська діяльність, яка суперечить їх цільовому призначенню. На косі це насамперед райони гніздування птахів, Волижин ліс, Бієнкові плавні, орхідейні поляни, Василівські кучугури, листяні гайки тощо.

За словами Євгена Олександровича, проект не потрапляє до облради, бо його не затверджує голова Покровської сільради, на території якої — орхідейні поля й інші унікальні об'єкти. Григорій Агафонов, посилаючись на думку сільської громади, не дає своє «добро» тому, що буде, мовляв, порушено права селян. Досі вони пасли корів, будувалися, ловили рибу, де заманеться. А проект організації території передбачає низку обмежень для жителів півострова.

Мої співрозмовники гаряче переконували мене, що всі зауваження громади враховано, але Агафонов стоїть на своєму. Невже так про інтереси земляків печеться? Чи зловживає, спекулює їхнім довір'ям?

Наша довідка

У 1992—2004 роках за рішеннями Покровської сільради громадянам Києва, Одеси, Миколаєва і сусідніх областей для будівництва надано 662 земельні ділянки площею майже 185 гектарів.

«Земельні ділянки надаються у прибережних захисних смугах водойм, де заборонено будівництво будь-яких споруд. Більшість землі виділяється під дачі, а маскується під індивідуальну забудову».

(Борис ЗУБЕЦЬ).

Символ нації охоронятиме фермер?

У травні на півострові зацвітуть рідкісні квіти. Яка ж то краса — поляна орхідей!..

У 2000-му дев'ять(!) гектарів землі Очаківська райрада виділила в постійне користування фермерському риболовецькому господарству. Частина тієї «золотоносної» ділянки — під рідкісними квітами. Чим займатиметься фермер Микола Крумаленко на тій землі, відомо тільки йому. Кажуть, він стверджує, що охоронятиме зникаючі види рослин...

— Збитки за їх знищення на його «городку» прогнозуються вже сьогодні майже в 55 мільйонів гривень, — застерігає Зіновій Петрович. — А орхідея — не просто рослина. Це символ нації, її багатство і гордість. Невже вона залишиться лише в спогадах селян, у літературі і на двогривневій монеті?

Чому саме землю, яка не знає плуга, виділено (на конкурсній основі, зазначте) колишньому керівникові риболовецького колгоспу? Масивів, на яких свого часу вирощували кавуни, виноград, яблуні на території Покровської сільради предостатньо. Безцінність того «шматочка» землі — в її сусідстві з морем, прибережна смуга якого охороняється законом. Законом, а не райвідділом земельних ресурсів, міжрайонною екологічною інспекцією, СЕС та відділом архітектури. А саме ці служби в Очакові дали згоду на відведення землі фермерському господарству. Щоправда, землевласника обмежили в можливостях у користуванні ділянкою. Але що з того? Якщо пан Крумаленко захоче побудувати хоча б курінь на орхідейному полі — хто зможе його вчасно зупинити? І хто тоді відновить тисячі загиблих рідкісних рослин?

ДО РЕЧІ. Якщо новоспечені власники земельних ділянок вирішать будуватися, знадобляться сотні великотоннажних автомобілів для завезення будматеріалів. В умовах бездоріжньої коси, зазначають екологи, це призведе до руйнації польових доріг та прилеглих природних екосистем.

Як стверджують в Очаківській райдержадміністрації, державний акт на землю Крумаленку ще не видано, але він у судовому порядку домігся рішення на свою користь.

Поки в інстанціях займаються цією проблемою, орхідеям нічого не загрожує. Міжрайонна державна екологічна інспекція до того ж відкликала свій висновок зразка 2001 року про надання ділянки Крумаленку. Дирекція ландшафтного парку не дала згоди на затвердження відповідної техдокументації. Аргумент вагомий: у межах ділянки фермера виявлено щонайменше десять(!) видів рідкісних рослин і тварин, занесених у Червону книгу та Європейський червоний список. Усі чекають затвердження проекту організації території, після чого поля орхідей, інші види флори і фауни буде визнано цінними, а отже, вони перебуватимуть під захистом закону. Чи зробить найближчим часом свій крок голова Агафонов, щоб раз і назавжди визначитися зі статусом регіонального ландшафтного парку «Кінбурнська коса» — поживемо-побачимо. Втім, дивно, що від волі сільського голови залежить доля національного надбання.

Наразі невизначеність РЛП аж ніяк не сприяє належному збереженню і ефективному використанню заповідної території.

Замість коментарю

Петро Свирид, колишній Головний держінспектор України з охорони навколишнього природного середовища повідомляв, що встановлено значні порушення при виділенні земельних ділянок стороннім користувачам сільським головою Агафоновим на території РЛП...

Іван ІЛЛЯШ.

Київ—Миколаїв—Київ.

На знімку: наступ на орхідеї триває?

Фото Олега ДЕРКАЧА.

ОГОЛОШЕННЯ

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПРОВЕДЕННЯ ЗАГАЛЬНИХ ЗБОРІВ АКЦІОНЕРІВ АКІБ «УКРСИББАНК»

Шановні акціонери, Правління АКІБ «УкрСиббанк» повідомляє Вас про скликання загальних зборів акціонерів АКІБ «УкрСиббанк». Загальні збори акціонерів відбудуться в м. Харкові 27 травня 2004 року о дванадцятій годині в приміщенні Будинку Науки і Техніки, 4 поверх за адресою: м. Харків, пл. Конституції, 26. Реєстрація учасників зборів буде здійснюватися за місцем проведення зборів з 11.15 до 11.45.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Затвердження результатів підписки на акції банку.
2. Про збільшення статутного капіталу банку
3. Внесення змін до статуту банку.
4. Про Ревізійну комісію банку.

Додаткова інформація:

1. Мотиви збільшення статутного капіталу: залучення додаткових коштів, що будуть спрямовані на подальший розвиток Банку.

2. Спосіб збільшення статутного капіталу: збільшення статутного капіталу Банку шляхом додаткового випуску акцій існуючої номінальної вартості. Форма випуску документарна.

3. Мінімальний розмір збільшення статутного капіталу 210 000 000 (двісті десять мільйонів) грн.

4. Дані про кількість акцій, що випускаються додатково, та їх загальну вартість: не менш 4200000000 (чотири мільярди двісті мільйонів) простих іменних акцій номінальною вартістю 0,05 грн. кожна. Обсяг додаткового випуску акцій - не менш 210 000 000 (двісті десять мільйонів) грн.

5. Права акціонерів при додатковому випуску акцій: акціонери мають переважне право на придбання акцій додаткового випуску.

6. Додатковий випуск акцій АКІБ «УкрСиббанк» планується здійснити з 05.05.2004 по 26.05.2004.

7. При збільшенні статутного капіталу Банку акціонери збитків не несуть.

8. Проект змін у статут Банку, пов'язаних зі збільшенням статутного капіталу:

Пропонується пункти 4.1. та 4.2. Статуту викласти в наступній редакції:

«4.1. Статутний Капітал Банку складає 420 000 000 (чотириста двадцять мільйонів) гривень, розподілених на 8 400 000 000 простих іменних акцій номінальною вартістю 0,05 грн. Статутний Капітал Банку сформовано за рахунок грошових коштів, що були отримані від розміщення емітованих простих іменних акцій.

4.2. У власності засновників перебуває 675 644 (шістсот сімдесят п'ять тисяч шістсот сорок чотири) штук акцій, що становить 0,008 відсотка статутного капіталу Банку.»

Для участі у зборах акціонерам необхідно мати при собі документ, що посвідчує особу, представникам акціонерів - довіреність, оформлену відповідно до вимог чинного законодавства, та документ, що посвідчує особу.

Довідки за телефонами: (0572) 588-238, 588-233.

З повагою, Правління АКІБ «УкрСиббанк»

ОГОЛОШЕННЯ

З 13 по 30 квітня 2004 року Державне підприємство «Український інститут промислової власності» (Укрпатент) здійснює переїзд. Приймання заявок на об'єкти промислової власності Укрпатент здійснюватиме:

до 13 квітня по вул. Сім'ї Хохлових, 15, м. Київ, 04119;

з 14 квітня по вул. Івана Кудрі, 29, м. Київ, 01042.

Державний департамент інтелектуальної власності

Господарським судом Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) 18.03.2004 р. порушена справа № 15/31 Б про визнання банкрутом приватного підприємства «Проммакро» (юридична адреса: 83092, м. Донецьк, вул. 230-ї Стрілкової дивізії, 1/156, код ЕДРПОУ 32286213, поточний рахунок 26000410290000, АБ «Ікарбанк», м. Донецька, МФО 334594), введено мораторій на задоволення вимог кредиторів. Розпорядник майна — Панченко Віра Анатоліївна (ліцензія № 669688).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-А) порушив справу про банкрутство № Б40/13/04 Товариства з обмеженою відповідальністю «Таналес», код ЄДРПОУ 20228490, (49026, м. Дніпропетровськ, вул. Дзержинського, б. 35а), р/р 26008000124313 в Дніпропетровській філії АО «Укрінбанк» МФО 305590, ОКПО 20228490. Розпорядник майна Гнідаш Віктор Максимович, ліцензія АА № 250039, м. Дніпропетровськ.

Претензії кредиторів приймаються протягом 1 місяця з дня друкування оголошення.

Постановою Господарського суду Донецької області від 11.02.2004 № 5/98 Б визнано банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «КП-Донбасс» (код ЄДРПОУ 30998371, 83048, м. Донецьк, вул. Тітова, 15) відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначена Вовкотруб О. А., ліцензія 485241.

Постановою Господарського суду м. Києва від 30.03.2004 р. по справі № 15/156-б визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Товариства з обмеженою відповідальністю «Вікторія» (м. Київ, вул. Рокосовського, 4а, кв. 92, код ЄДРПОУ 30554934).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Нестеренка С. С.

Господарським судом Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) 11.03.2004 р. порушена справа № 15/30 Б про визнання банкрутом товариства з обмеженою відповідальністю «Донметсервіс» (юридична адреса: 83030, м. Донецьк, вул. Жовтня, 20а, код ЄДРПОУ 24317196, розрахунковий разунок 26005000045001, філія АТ «Укрінбанк» м. Донецька, МФО 334873), введено мораторій на задоволення вимог кредиторів. Розпорядник майна — Панченко Віра Анатоліївна (ліцензія № 669688).

Претензії кредиторів, санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

ТзОВ «Вудпекерс-Україна», код ЄДРПОУ 31432113, місце реєстрації с. Ільниця, вул. Радянська, 1, Іршавського р-ну, Закарпатської обл., оголошує про зменшення статутного фонду. Претензії приймаються протягом одного місяця за адресою: 90100, м. Іршава, вул. Шевченка, 25/2.

А за поводиря чабан, якого давно нема...

Кілька нотаток із сільського мітингу, що відбувся 2 квітня цього року в Погребах Броварського району Київської області

ЗЕМЕЛЬНА АРИФМЕТИКА

Гурт селян вимагав землі. І звертав свої вимоги до сільради, що саме навпроти церкви. Одні плакали, інші в гніві стискали кулаки, а всі разом слали прокляття можновладцям, котрі покривдили їх при розподілі землі, при виділенні ділянок і розпаюванні колишніх радгоспних сільськогосподарських угідь.

До сільради саме приїхали представники обласної адміністрації, Держкомзему, районної адміністрації, щоб розглянути черговий сигнал про зловживання місцевої влади при розпаюванні сільськогосподарських угідь та виділенні ділянок під забудову. Комусь дісталося землі менше, комусь більше (кожен поспішав розповісти, скільки ділянок і паїв нахапали собі ті, хто працює в сільраді або є її депутатом, а учасникам мітингу дісталося менше, ніж хотілося б). Особливо гостро відчули люди це з 2003 року.

Шкода, звичайно, що на мітингу не було репортерів ні з телебачення, ні з якихось столичних газет. А то б потекли ручаями по екранах селянські сльози, крупним планом було б показано мозолясті руки й карбовані літами та бідою обличчя селян. Тут же можна було б записати на відео не одну живу розповідь про те, якою важкою працею заробілялося право на земельку, яку тепер, вважай, вкрали, від серця відірвали. А якби в когось із журналістів вистачило терпіння слухати, то йому б назвали прізвища: хтось рік чи два «працював» банщиком у лазні, що згоріла за десять років до того, хтось місяць побув секретаркою-масажисткою у тій чи іншій лазні.

Словом, за кожною мітинговою і владною постаттю — доля, варта пильної уваги й осмислення. Як на рівні журналістському (вважаю, що з цього треба було б починати, позаяк усе починається зі слова, з інформації про факт, про подію), так і на рівні громадськості, уряду, народних депутатів. Дехто з учасників мітингу (теж — з владної шеренги) вже встиг продати землі на 30—40 тисяч доларів, хтось лише на 10—20. Хтось завбачливо купив (через успадкування, дарчі) сумнівні права на пай, коли сам пай ще не було виділено, і його ще треба домогтися. Тепер пай — це приблизно 500 доларів за кожну сотку, але ціна дуже залежить від того, де ті сотки. Отже, змагання йде й за наділи, що зручно розташовані й коштують дорого. Купці в селі щодня, ціни ростуть, тому й нуртують пристрасті. Бо ж підняти раптом з-під ніг кілька десятків тисяч доларів — така нагода трапляється не частіше, ніж коли народ вимагає собі пастуха за отамана. Й активісти обіцяють, що це лише початок.

Як на мій погляд, ***перебіг розпаювання землі цікаво б вивчити й висвітлити в усіх деталях, і найперше — у пристоличних селах. Саме тут, як при спалаху блискавки, стає ясно, для чого затіяна ця, на перший погляд начебто безтолкова реформа, чиї тут реалізуються інтереси, кому вигідно і що, врешті, з цього виходить.***

Але до цієї теми у багатьох журналістів немає бажання, а в урядовців — часу читати такі матеріали, якщо вони іноді й вигулькнуть десь.

Так ось. За роки земельної реформи кількість дворів у селі Погреби зросла з 700 до 900, а з врахуванням недобудованих садиб — до двох тисяч. За цей же час кількість худоби у селянських дворах (корів і свиней) зменшилася вдвічі. Тваринницькі ферми (за часів Союзу — на тисячі голів) перестали існувати зовсім, а поля практично не обробляються. В селі нині є два фермери. Один з них кілька років оре землю на пар, але нічого не сіє, а інший пробує щось сіяти, але без помітного успіху.

Зате в селі йде активний торг землею. Тільки торік майже 350 ділянок змінили своїх власників. Дехто вже продав по кілька ділянок і домагається виділення нових. І не без успіху.

Домагатися землі, як видно на фото, учасники мітингу приїхали на авто. Хоча не всі: дехто живе поряд, та й якби всі приїхали на своїх авто, то для мітингу просто не лишилося б місця. Разом з тим у селян немає грошей ні на техніку, ні на пальне, ні на плуги, ні навіть на завалящий мотоблок. І якщо аграрний віце-прем'єр з командою однодумців не поверне українську державу обличчям до села, то в Погребах Броварського району виріжуть і останніх корів, а поля лишатимуться необробленими (угіддя ці добре видно в простий бінокль з вікон Кабінету Міністрів). Бо трактори й плуги вже зовсім поржавіли та й невідомо, в кого вони нині, а держава нових не дає. Але, здається, владі та її кишеньково-незалежним журналістам не до проблем села. Їм би, разом узявшись, державу потрусити, повернути її обличчям до села, та так, щоб в'язи хруснули.

...За професійною звичкою багатьом мітингуючим я ставив просте до пришелепкуватості запитання: навіщо вам земля, що збираєтеся з нею робити? Здогадливі читачі, певно, самі знають відповідь. На нашу гірку біду, про це не здогадуються урядовці з консультантами-академіками.

Микола ДИВАК.
Фото автора.

АКТУАЛЬНО

Мораторій на продаж сільгоспугідь: зняти чи продовжити

(Початок на 1-й стор.).

Ганна Децко, пенсіонерка:

— Землю продавати не можна, бо потім увесь народ буде у приймах. Щоб оформити приватизаційні папери на вісім соток, потрібно понад 330 гривень — це дві мої пенсії.

Володимир Палий:

— На мою думку, право вирішувати це питання треба передати у відання місцевих рад — їм видніше. Зборівська районна рада, наприклад, прийняла рішення про накладення мораторію на продаж землі сільськогосподарського призначення.

Запитувала Любов ЛЕВИЦЬКА.

ПЕРЕСТОРОГА

Посіяли бурячок, а виріс будячок

На Хмельниччині, за даними облдержнасінінспекції, зареєстровано 175 реалізаторів насіння. Однак продавців на ринках значно більше. Під час перевірок було виявлено близько півсотні тих, у кого не було посвідчень на товар. То якого врожаю можна очікувати?

Якось у продажу з'явилося насіння кормового буряка. На пакетах — написи польською мовою. Але без будь-яких даних про виробника, номер партії, термін реалізації. Просити у продавця сертифікат — марна справа. Зате анотація на упаковці обіцяла величезні врожаї. Покупців спокушала і ціна — на кілька копійок нижча, ніж у спеціалізованих магазинах. А насіння, порохняве і старе, навіть не проросло. Дехто замість кормового збирав цукровий буряк.

— Біля свого кіоску ми поставили пакети з фальсифікатом, аби застерегти покупців: це купувати не слід, — розповів приватний підприємець Віктор Гудзь, в якого кілька насіннєвих магазинів. — Адже людина не завжди пам'ятає, де й що на базарі брала. А потім приходять і до нас з прокльонами: що ви, мовляв, підсовуєте.

Фірма В. Гудзя працює вже більше десяти років, тому набула досвіду, має постійних клієнтів. Доки ми розмовляли, підійшла жінка, яка спеціально приїхала з села. Розповіла, що торік купила сто грамів насіння огірків. Врожай був на заздрість усім. Отож тепер вирішила взяти кілограм. Запитую, чи не дуже дорого, бо поряд є набагато дешевше.

— Ні, воно того варте, — переконана жінка. — І брати в іншому місці не хочу, бо вже стільки разів дурили.

Хто засівав свою грядку, але так і не дочекався сходів, знає, як це прикро. Шкода і праці, і грошей. Але ж частенько люди готові обманюватися самі. Йдучи базаром, можна натрапити на місце, де усяке насіння продають по три пакетики на гривню. Стільки ж коштує там і популярний гібрид огірка «Родничок». У кожному пакетику — по граму. У виробника цього насіння воно чи не вдвічі дорожче, то як може бути така дешева ціна на ринку? Хіба що продавець сам його зібрав. Але чи всі знають, що насіння цього, як і інших гібридів, можна отримати лише за умови неухильного дотримання складної технології? Інакше низький врожай гарантовано, і найсучасніша агротехніка не допоможе.

Начальник обласної державної насіннєвої інспекції Борис МЕЛЬНИК розповів:

— З початку року інспектори провели понад триста перевірок, відібрали дві тисячі контрольних проб. Із них майже дві сотні виявилися некондиційними за схожістю. Найбільше проблем із найпопулярнішими культурами — морквою, буряком, капустою. Що частіше продається, там і непотребу більше. Майже півтисячі партій насіння було знято інспекторами з реалізації. Складали протоколи про адміністративну відповідальність, накладали штрафи, попереджали — усе це має допомогти очистити ринки від несумлінних продавців, а грядки — від поганих урожаїв.

Але так само, як уперто проростає на городі настирний бур'ян, на базарі знову і знову з'являються шахраї.

В. Гудзь, щоб придбати високоякісний товар, звертається і до спеціалізованих господарств, лабораторій, і до приватників, фермерів, які теж взялися за насінництво. Але пересічний покупець туди не піде. І не кожний продавець також. Тому і з'являються численні фальсифікати. Як вберегтися від них? Поради відомі: запитати сертифікат, зіставити номер партії на ньому і на пакетику з насінням, подивитися, чи зазначено хоча б термін придатності. Але, зрозуміло, на базарі ніхто цього робити не буде. Та й на пакетику за нинішніх поліграфічних можливостей можна написати що завгодно.

Фотоз Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Отож і розсипають у них частенько всіляке сміття. Тому не варто спокушатися ні низькою ціною, ні гарним малюнком. Було б добре, кажуть інспектори, якби, надаючи місце на ринку, адміністрація вимагала у продавця насіння ще й документ на якість

Ірина КОЗАК.

СИТУАЦІЯ

Кому вигідна комерція на оформленні державних актів?

Ми, жителі селища Овідіополь Одеської області, звертаємось із своїм болючим питанням. Оформлення державного акта на присадибну ділянку коштує 350 грн. Якщо, згідно з документацією, біля будинку 0,25 га, то чомусь землю ділять на 0,15 га і 0,10 га і платити за два акти. А паї, навіть десятигектарні, люди оформляють одним держактом. Як це зрозуміти? В нашому Овідіополі документи на землю роблять три комерційні контори. А де ж держава? Кому вигідна така комерція?

Г. Ніколаєнко, В. Маковайчук, Г. Ленкар, П. Кириленко — всього 10 підписів.

ЗАПИТУЄТЕ—ВІДПОВІДАЄМО

Право на пай зберігається

Чи залежить набуття права на земельний пай від стажу роботи? — Неля КАРПЕНКО зі Львова.

Право на земельну частку безпосередньо не залежить від стажу роботи громадянина, його виробничих показників, особистих заслуг, місця проживання та ін. Навіть якщо після отримання сертифікату ви перестали працювати в КСП або переїхали до іншого міста, права на земельний пай ви не втрачаєте.

Що буде з моєю ділянкою у разі виходу з сільськогосподарського товариства? — Сергій ВОЛОЩЕНКО з Броварів Київської області.

У разі виходу власника земельної частки (паю) з колективного сільськогосподарського підприємства, сільськогосподарського кооперативу, сільськогосподарського акціонерного товариства за його заявою здійснюється відведення земельної ділянки в натурі і видається державний акт на право приватної власності на цю земельну ділянку.

Чому мені не дозволяють самому вибрати місцезнаходження земельного паю? — Петро ТОВСТЕНКО з Шостки Сумської області.

Якщо земельний пай виділяють у натурі, то його передають вам за проектом реформування КСП або за схемою поділу земель колективної власності на земельні частки (паї). Під час розробки такої схеми враховують вимоги компактності землекористування та раціональної організації території. Проект реформування КСП і схему затверджує сільська (селищна) рада. Усі спірні питання, які постають під час виділення конкретної земельної ділянки в натурі, зокрема, якості землі та її місцезнаходження, вирішує суд.

На запитання відповідала Наталія ХОМЕНКО.

ПООБІДАЛИ ПО-ДОРОСЛОМУ

ШОК!

Трагічно могло закінчитися застілля для трьох 7-річних хлопчиків з Вінниці: з тяжким алкогольним отруєнням двох із них доставили до реанімаційного відділення обласної дитячої лікарні. Після одужання вони так і не усвідомили, чому їм стало зле. Кажуть, нічого поганого не робили, просто хотіли посидіти, як дорослі...

Сам удома

Батьки Василька й Петрика (з етичних міркувань імена дітей змінено) пережили справжній шок. Поки лікарі-реаніматологи рятували потерпілих, вони не залишали стіни лікарні. Вкотре задавали собі одне й те саме питання: як таке могло статися? Пізніше звернулися з ним до своїх рятівників. Казали, що знали про кожен крок своїх чад. Жодного разу не залишили їх без нагляду. І раптом — на тобі... Чому так?

Василька, крім матері й батька, опікала ще й бабуся. Того дня вона, як це не раз бувало, відпустила онука до однокласника з сусіднього будинку. Хлопчик не раз там бував. Зазвичай ходив не сам — кликав свого сусіда-ровесника Петрика. Бабуся з вікна простежила, чи зайшли друзі в потрібний під'їзд.

Миколка зустрів їх радо: батьки були на роботі, комп'ютер набрид, хотілося живого спілкування. А ще хотілося їсти. Запросив до столу і гостей. Хто саме запропонував пообідати по-дорослому, хлопці, переконаний, розповіли батькам. Не це важливо. Чому раптом з'явилося таке бажання?..

Під час трапези, як потім повідали діти, вони намагалися дотримуватися дорослих ритуалів. Чарку не піднімали доти, доки хтось не виголосить тост. Знали, що після випитого слід обов'язково закусити. Їли голубці, ковбасу... Щоправда, одному з них застільну промову виголошувати не довелося, до третього тосту, кажуть, не дійшло.

...Василька привів додому знайомий. Він підібрав його на вулиці. Бабуся, побачивши онука, вжахнулася: хлопчик не міг стояти на ногах, обличчя змінилося до невпізнанності, одяг у багнюці. Вона одразу викликала швидку допомогу. А поки та приїхала, промила онукові шлунок.

Частіше заглядайте в душу

Коли Василька доставили в лікарню, там чергував реаніматолог Анатолій Стародуб. Для нього подібні ситуації звичні. Перед нашою зустріччю, каже, рятувати довелося 3-річну дівчинку, яка випила... склянку портвейну: поки мати прибирала зі столу після гостей, дитя дотяглося до залишеного вина. Лікар із 13-річним стажем роботи упевнений, що багато батьків припускаються елементарної помилки. Вони вважають, що для контролю за дітьми достатньо знати, де вони і з ким. Головне, наголошує співрозмовник, душевний контакт. «Не питай, де був і з ким, а поцікався, що на серці...» Особливо це стосується батьків, які мають дітей підліткового віку. Втім, чим дихають молодші, також не зайво знати. Приклад «героїв» нашої розповіді — підтвердження тому.

З ІСТОРІЇ ХВОРОБИ. **У Василька й Петрика лікарі виявили порушення мікроциркуляції крові, знижений артеріальний тиск, підвищення серцевих скорочень, приглушення свідомості (на поставлені запитання хворі відповідали одним словом — «так» або «ні»). Руки холодні. Постійна нудота і блювання.**

Що саме пили діти, лікарям так і не вдалося встановити. Анатолій Стародуб припускає, що самогон. Лікар, як і його колеги, сподівалися дізнатися про це від батьків, у квартирі яких відбувалася «таємна вечеря». На жаль, ті так і не обізвалися. Як одужував їхній син, медики теж не знають. Сподіваються, що все обійшлося...

ДУМКА ПСИХОЛОГА. Той стан, в якому побували діти, не міг не позначитися на їхній психіці. Як кажуть, дай Боже, щоб усе обійшлося. Хоча відомі приклади, коли на цьому ґрунті в майбутньому проявляються ознаки агресії або ж, навпаки, депресії. Для когось назавжди зникає бажання навіть вести мову про спиртне. А в іншого — розпалюється на підсвідомому рівні потяг знову опинитися у стані сп'яніння. Не хочу драматизувати, але достеменно знаю: діти пережили страшне потрясіння. Не маю жодних сумнівів у порушеннях, бодай незначних, в їхній психіці.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

За зачиненими дверима болячку не сховати

У той час, коли двом хлопчикам лікарі надавали допомогу (Петрика також знайшли непритомного у дворі в снігу), третій залишався у квартирі. Звісно, він почувався не краще. Однак допомогти Миколці не було можливості. Лікарі швидкої під'їхали до Миколчиного будинку. Але скільки не стукали у двері, ніхто не відчинив. Самотужки зробити це хлопчик, схоже, не міг. Батьки, нагадаю, були на роботі. Треба думати, саме вони його виходжували, коли повернулися додому.

Чому не поставили до відома лікарів? Найімовірніше, не хочуть розголосу. Але ж ідеться про здоров'я малолітньої дитини. Її, у цьому переконані співрозмовники, обов'язково потрібно обстежити у лікарні. Річ у тім, що токсична дія алкоголю може негативно позначитися на роботі окремих органів, як це сталося з одним із згаданих вище пацієнтів. Він змушений був продовжити лікування в дитячій лікарні.

ДЛЯ ДОВІДКИ. Лікарі служби невідкладної допомоги стверджують, що найсильнішими є отруєння алкогольними сурогатами — самогоном чи спиртами сумнівного походження, а також підробною горілкою. Час, за таких обставин, вирішальний фактор: що швидше хворого доставлять до лікарні, то більше шансів на його врятування.

Випивають навіть у шкільних туалетах

Пославшись на лікарську таємницю, мені не назвали школу, в якій навчаються ті, кого рятували від оковитої. Тому навчальний заклад для обговорення даної проблеми обирав навмання. Нічого дивного, що мої співрозмовники — учителі й учні — воліли залишатися інкогніто: тема надто делікатна.

ДУМКА УЧНІВ 10-ГО КЛАСУ. Спиртне так багато рекламують, що мимоволі хочеться спробувати його. Під кайфом усе робити простіше. Жодна дискотека не обходиться без «допінгу». Бачив, як старші хлопці пили вино навіть у шкільному туалеті. А коли йдемо у похід чи їдемо на екскурсію, то без пляшки теж не обходиться. Одного разу класна керівничка про таке довідалася уже тоді, коли побачила, які ми гарненькі... Пожартували, поприкольнувалися — на цьому все й скінчилося. Горілка що: проспався та й забув. А ось наркота...

ДУМКА ЗАВУЧА. **Що б там не казали, а знову далася взнаки неконтрольованість дітей батьками. Ми про це твердимо постійно: на зборах, педрадах, під час індивідуальних розмов, але проблема бездоглядності дітей залишається болючою. Особливо допікає вона неповні сім'ї. У школі діти ніби на долоні: вони постійно на очах класного керівника, учителів, зрештою — однокласників, а вдома...**

Пияків поменшало?..

За статистикою, в області, починаючи з 1996 року, відбувається незначне збільшення числа залежних від алкоголю й наркотиків. Нині їх на обліку лише 1174 чоловіка (на 1 млн. 700 тисяч населення). Здебільшого це люди віком від 20 до 30 років (80%). До 20 років — лише 5-6%.

Павло Слободянюк, головний лікар обласного наркологічного диспансеру «Соціотерапія», вважає такі цифри ілюзорними. На його думку, із закриттям ЛТП (лікувально-трудових профілакторіїв, де проходили реабілітацію алкоголіки) дана категорія людей опинилася на вулиці. Тому й не доходить до неї статистика. Так само не врахована значна частина молоді, котра потрапила в залежність від алкоголю чи наркотиків. Її кількість особливо зросла за рахунок учнів і студентів. Що не кажи, а колишня система гуртків, клубів за інтересами тощо відволікала молодь від вулиці. Співрозмовник із подивом запитує: чому б її не відновити?..

Взагалі, на його думку, поки що нема скоординованих дій відомств, безпосередньо причетних до вирішення цієї дуже складної проблеми. Переважно їхня робота спрямована на подолання наслідків, але ж головне усунути причини. Тим часом порожніх ліжок у наркодиспансері не буває. У березні їх розширили із 160 до 220: стаціонарний структурний підрозділ диспансеру буде відкрито у Літинському районі. Хоч як прикро, обласний диспансер не має токсикологічної лабораторії. Не вистачає коштів для придбання системних тестів для визначення складу наркотиків...

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

У НОМЕР

Шахта ставить рекорди і зазнає збитків

Державне підприємство «Ровенькиантрацит» домоглося в березні рекордного вуглевидобутку — на-гора видано більш як 780 тисяч тонн висококоякісного антрациту. Однак радість виробничої перемоги затьмарюють серйозні проблеми з відвантаженням палива: на аварійних складах шахт і збагачувальних фабрик накопичилися сотні тисяч тонн антрациту. Налагоджений виробничий ритм порушують залізничники, затримуючи рухомий склад. Керівники ДП «Ровенькиантрацит» побоюються змушеної зупинки процесу вуглевидобутку, якщо Укрзалізниця не буде вчасно подавати товарняк. Залізничники пояснюють перебої в постачанні порожніх вагонів повільним розвантаженням у портах, а також нестачею рухомого складу, що за останні десять років не обновлявся.

Алла АНТИПОВА.

Луганськ.

Наймолодший син полку

А ЩЕ БУВ ВИПАДОК

Знайомство 10-річного сумчанина Колі Карнауха з правоохоронцями відбулося за драматичної для нього ситуації.

Фото з архіву «ГУ».

Хлопчині подарував друге життя командир роти окремого батальйону патрульно-постової служби міського відділу міліції капітан Петро Терещенко. Мужній міліціонер витягнув потопаючого хлопчину з ополонки Псла. Спочатку рибалку-невдаху відігріли у черговій частині одного з райвідділів міста, а потім у здравії доставили додому. Там і з'ясувалося, що Коля і його п'ятирічна сестричка живуть з бабусею-пенсіонеркою, яка заради своїх кровинок на старості літ подалася в найми. Того ж дня про ситуацію доповіли міліцейському начальству області.

Рапорту дали хід. І ось Коля Карнаух на заздрість своїм друзям-чотирикласникам хизується в школі у пошитій рятівниками військовій формі. Хрещеним батьком сина полку став начальник УМВС України в Сумській області генерал-майор Микола Плеханов, який пообіцяв наймолодшому міліціонерові України не тільки опікуватися ним, а й допомогти стати справжнім захисником правопорядку.

Керівництво Сумського УМВС представило капітана Петра Терещенка — ще одного хрещеного — до державної нагороди: ордена «За мужність».

Владислав ЖМУРКОВ.

Суми.

На знімку: хрещені батьки генерал-майор Микола Плеханов і капітан Петро Терещенко вручають синові полку військові черевики.

Чарку не піднімали доти, доки хтось не виголосить тост. До третього тосту, кажуть, не дійшло

ОСВІТА: БЕЗ РОЖЕВИХ ОКУЛЯРІВ

Школярок обвинувачують у вбивстві

ІЗ-ЗА ПАРТИ — НА ЛАВУ

Чернівці вже не раз здригалися від історій про дітей-убивць. Цей сумний список поповнили 15-річні подружки з міських шкіл.

Вісім років тому в однієї з дівчаток батько залишив родину, мати вийшла заміж та зосередила всю увагу на новій сім'ї. Друга змалку бачила п'яного тата та втомлену і роздратовану після важкої роботи матусю.

Кожна завдавала чимало клопоту своїм учителям. Одна з них (назвемо її Валентиною) була схильна до крадіжок та прогулянок містом, чим вельми засмучувала бабусю, яка опікувалася бідовою онукою. Друга (скажімо, Ніна) теж змалку віддавала перевагу мандруванню. В третьому класі вона вирішила покінчити з наукою, а вже у п'ятому (до якого ледве дотягнула завдяки титанічним зусиллям педагогів) зав'язала з цією невдячною справою назавжди. Ця дитина навчилася самостійно дбати про себе, і вже в найніжнішому віці зазнала принад дорослого життя. Хлопчачі гурти відвідували стриптиз-вистави на горищі, де Ніна виступала в єдиній і головній ролі. Коли їй виповнилося чотирнадцять, померла мама. Батько, схильний до пиятики, після цього почав прикладатися до оковитої ще частіше. Складні стосунки з батьком штовхали дівчину в обійми дорослих чоловіків.

Якось шляхи дівчат перетнулися. Вони дуже швидко знайшли спільну мову.

...Тієї трагічної ночі підлітки прийшли до Ніниної квартири близько п'ятої — засиділися у нічному барі. Батько вже спав. Переговори із застосуванням брудної лайки до бажаного результату не привели. Двері подруги вибивали ногами. Розпалені сваркою, вони по слово до кишені не лізли. Невдовзі як аргумент з'явилася чавунна сковорідка. Били доти, доки батько не знепритомнів. А потім узялися за обидва кінці шарфа, котрим чоловік перев'язав хворе горло, і потягнули в різні боки...

Чому на дівчат свого часу махнули рукою вчителі, які нині уникають зустрічі з кореспондентом, — питання тепер уже риторичне.

Сергій СУЛИМА.

Чернівці.

ЩОДЕННИК

Замість алгебри — порно

Під час рейдів у комп'ютерних клубах Івано-Франківська працівники управління у справах неповнолітніх облдержадміністрації виявили багатьох підлітків, які дивилися порнографічні фільми. Шоковані перевіряльники вилучили з користування заборонену продукцію та інші неліцензовані програми, але, зрозуміло, проблему цим не вирішили. За інформацією освітян, щодня близько 10 відсотків учнів обласного центру пропускають шкільні заняття. Тоді як батьки тішать себе думкою, що їхні чада гризуть граніт науки, вони витрачають гроші в ігрових комп'ютерних клубах.

Цікаво, чи навідуються до подібних закладів вчителі?

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

Несіть мене, гриваста

Фото Миколи КОЛОДЯЖНОГО.

ДОЗВІЛЛЯ

На території Суського лісництва розміщена кінно-спортивна школа «Фавор», яку залюбки відвідують діти. Їм можуть позаздрити ровесники з інших регіонів, бо навчання тут безплатне. Витрати з оплати праці тренера Ірини Демидюк узяв на себе Клеванський держлісгосп.

Багатьом вихованцям «Фавору» знайома солодка мить перемоги, бо на їхньому іподромі часто проводять змагання.

— У перспективі Суськ міг би стати гарним місцем сімейного відпочинку, — каже генеральний директор державного лісогосподарського об'єднання «Рівнеліс» Володимир Грицайчук.

Олександра ЮРКОВА.

Костопільський район Рівненської області.

Не соромтеся перевіряти ліцензію

БАТЬКІВСЬКІ ЗБОРИ

Син-одинадцятикласник вирішив вступати до комерційного вузу. У мене підозра: чи відповідає рівень навчання в ньому державному? Як це перевірити?

Світлана САМОЙЛЕНКО.

Приазовський район Запорізької області.

Вищий навчальний заклад має право оголошувати прийом вступників тільки за наявності ліцензії на здійснення освітньої діяльності за відповідними напрямами підготовки і спеціальностями. Водночас адміністрація вузу зобов'язана ознайомити вступників з ліцензією, сертифікатом про акредитацію з напряму підготовки або спеціальності, що дають право на отримання документа державного зразка про вищу освіту як у самому вищому навчальному закладі, так і в його відокремлених структурних підрозділах.

Моя онука-сирота цього року закінчує університет (на державному замовленні). Чи має вона право на матеріальну допомогу?

Марія КУРАС.

Львів.

Дітям-сиротам і дітям, які залишилися без піклування батьків і перебувають на повному державному забезпеченні, при їхньому працевлаштуванні навчально-виховний заклад видає на початкові витрати шість мінімальних заробітних плат, яка сьогодні становить 205 гривень.

Збори провела Наталія ХОМЕНКО.

СПОРТ

«Дірява парасолька» під зливою атак

Футбол. Ліга чемпіонів. 1/4 фіналу. Матчі-відповіді. 7 квітня. «Депортиво» (Іспанія) — «Мілан» (Італія). 4:0. Ла-Корунья. «Ріасор». 30 000 глядачів. **Голи:** Пандіані, 5, Валерон, 35, Луке, 44, Фран, 76. Перший матч — 1:4.

Прихильники «Мілана» в шоку від такого півфінального підсумку. Таке, як кажуть, не могло наснитися у найчорнішому сні. Тому ніяк не второпають: як оце їхні улюбленці, маючи велику фору після першої зустрічі, примудрилися все розтринькати й отак безславно припинити виступи в турнірі?

І річ навіть не в тому, що господарі забили чотири «сухі» м'ячі. А в кричущій безпорадності гравців уже розвінчаного клубного чемпіона Європи. Особливо невдало діяв захист, котрий, мов дірява парасолька, не рятував міланців від зливи атак суперника. Погодьтеся, «Депортиво» мав абсолютну перевагу над опонентами за всіма показниками. І цілком заслужено залишився на дистанції.

«Ліон» (Франція) — «Порту» (Португалія). 2:2. Ліон. «Желан». 40 000 глядачів. **Голи:** Луїндула, 14, Елбер, 90 — Маніше, 6, 47. Перший матч — 0:2.

Португальський клуб вирішив завдання упевнено і професіонально. Тепер у півфіналі він поміряється силами з «Депортиво». Іншу півфінальну пару склали на день раніше «Монако» та «Челсі». Ці поєдинки відбудуться 20/21 квітня та 4/5 травня.

А фінал, як відомо, 26 травня прийматиме німецьке місто Гельзенкірхен. Там до чемпіонату-2006 звели красень-стадіон «АуфШальке Арена» з трибунами на 60 тисяч місць, будівництво якого потягло на 192 мільйони євро. До речі, на ньому передбачено 16 тисяч стоячих місць, щоб уболівальники завжди мали змогу зануритися у легендарну футбольну атмосферу цих місць, де 1972 року вже відбувався світовий форум.

На стадіоні є чотири сучасні відеоекрани, змінний газон, висувний дах і система сплати всіх послуг за допомогою чіп-карт.

На знімку: тріумф «Депортиво»

Фото УЕФА.

Завтра — матч сезону...

А ми всі в передчутті національної футбольної події, яка має відбутися в чемпіонаті країни завтра в Донецьку, під час двадцятого туру. Там зійдуться претенденти на «золото» — місцевий «Шахтар» і столичне «Динамо». Поки що кияни випереджають конкурента на очко. Нагадаємо, що в попередньому турі динамівці здобули важку перемогу в Маріуполі — 1:0. А «Шахтар» програв «Кривбасу» на його полі — 0:1. Завтрашній бій гігантів обслуговуватиме харківська бригада арбітрів на чолі з Олександром Краном. Його асистенти — Віктор Сусло та Віталій Шаленко. Четвертий суддя — В'ячеслав Жуков з Донецька, делегат ФФУ — Василь Попович (Іршава).

БАСКЕТБОЛ

Фаворити посилюються

Незабаром розпочнеться завершальна частина національного чемпіонату в Суперлізі. І головними дійовими персонажами тієї, сподіватимемося, захопливої вистави стануть «Азовмаш» та БК «Київ». Ці колективи не зволікаючи почали зміцнювати свої лави. Кияни запросили до себе чудового оборонця, гравця збірної Росії, 28-річного Сергія Чекалкіна (зріст 196 см, вага 98 кг). Останнім часом він виступав за пермський «Урал-Грейт».

— Мене запрошували не тільки кияни, — розповідає новобранець. — Кликали також до Франції та Іспанії. Але авторитетний Олександр Волков переконав переїхати до столиці України. Мене задовольняють матеріальні умови. Однак ще є ціла низка аргументів, котрі допомогли визначитися. З нинішнім тренером БК «Київ» Ренато Паскуалі свого часу працювали разом в італійському «Бенеттоні». Добре знайомий з багатьма гравцями київського клубу. До того ж на новому місці не матиму мовних проблем...

Просочилася інформація (поки що неофіційна), що маріупольський «Азовмаш» планує ще потужніше посилення. Клуб збирається підписати контракти з Марінасом Петравічусом, Арнасом Казлаускасом, сербами Петером Аршичем і Володимиром Вушкановичем.

Найпомітніша особа, безперечно, — Петравічус. Трохи більш як тиждень тому цей баскетболіст виграв зі своїм «Міттельдойчером» Кубок ФІБА, в цій зустрічі литовець був найкориснішим гравцем: 28 очок, 7 підбирань. У середньому цей гравець, виступаючи на позиції центрового (його зріст 208 см), за 20 хвилин на майданчику набирав по 14 очок і робив 6—5 підбирань. Та потенціал Марінаса набагато вищий. Він доволі молодий (1979 року народження) і відмінно почувається у трисекундній зоні. Казлаускас — не такий відомий, але досить досвідчений. Нападник Петер Аршич перейшов із клубу «Шарлеруа», що виступав у Кубку УЛЕБ. Цей досвідчений виконавець (1973 року народження) пограв у багатьох клубах — «Олімпія» (Словенія), «Будучность» (Сербія) і «Нансі» (Франція). Найуспішніше провів минулий сезон, коли набирав по 17 очок у середньому за гру і робив по сім підбирань. Діє в силовий манері.

Центровий Володимир Вушканович (зріст 205 см) не має такого досвіду, як його співвітчизник. Але в його колекції є бронзова медаль юніорського чемпіонату Європи 1996 року.

Добірку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

ОГОЛОШЕННЯ

Ліквідатор ВАТ «Цукровий завод ім Т. Г. Шевченка»
реалізує на відкритих торгах, 11 травня 2004 року о 13-00 за адресою: м. Київ, Кловський узвіз, 9/2, офіс 70 пройде аукціон з продажу майна підприємства-банкрута ВАТ «Цукровий завод ім. Т. Г. Шевченка», а саме:

Турбогенератор — П - 1,5/21/5 (виробник — ВАТ «Калужський турбінний завод», 1997 року виробництва) у використанні не був.

У разі надходження однієї заявки на придбання Турбогенератор — П — 1,5/21/5 його продаж здійснюється за початковою ціною.

Із запропонованим до продажу майном можна ознайомитися за адресою: Київська область, Тетіївський район, с. Денихівка.

Кінцевий термін прийняття заявок на участь в аукціоні 12-00 05.05.2004 року.

Заявки направляти на адресу: м. Київ, Кловський узвіз, 9/2. офіс 70, тел. 261-04-65, факс — 290-50-96. Ліквідатор Лінкевич О. М.

Ухвалою Господарського суду Автономної Республіки Крим (95000, м. Сімферополь, вул. Карла Маркса, 18) від 27.02.04 р. порушено провадження по справі № 2-11/4841-2004 про банкрутство ЗАТ ПМК-41, код ЄДРПОУ 01271528, юридична адреса: 96012, АР Крим, м. Армянськ, вул. Шкільна, 55а, р/р 26006303390434 (відділення Промінвестбанку м. Красноперекопськ АР Крим, МФО 324418).

Розпорядником майна призначений Головачов В. Д. — що має ліцензію арбітражного керуючого серія АА № 485251 від 27.03.2003 р. (що проживає за адресою: АР Крим, Красногвардійський р-н., с. Петрівка, кв-л, ім. Єгудіна, буд.38, кв. 14.). Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

Господарським судом Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) визнані банкрутами та відкрита ліквідаційна процедура наступних підприємств:

1. КСП «Перше травня», ЄДРПОУ 00697691, адреса: 85030, Донецька обл., Добропільський район, с. Завидо-Кудашеве. Постанова від 24.04.2002 року. Справа № 15/117Б.

2. СТОВ «Добропільське», ЄДРПОУ 30051232, адреса: 85000, Донецька обл., Добропільський район, с. Світле. Постанова від 12.03.2002 року. Справа № 15/116Б.

Арбітражний керуючий — ліквідатор Самсонов О. О. ліцензія № 249558. 85030, Донецька обл., Добропільський район, с. Криворіжжя, вул. Комсомольська, 62, т. (06277) 24006.

Господарський суд Вінницької області (21000, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) по справі № 5/255-04 визнав Агрокооператив приватних пайовиків «Придністровський» (23400, с. Жван Мурованокуриловецького р. Вінницької обл.) банкрутом і відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Сікільчука С. І. с. Жван Мурованокуриловецького р. Вінницької обл.

Господарським судом Дніпропетровської області (м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) порушив справу про банкрутство:
Софіївський комбінат комунальних підприємств, код ЄДРПОУ 03342327, Дніпропетровська область, Софіївський район, смт. Софіївка, вул. Жовтнева, 103, р/р 260031447 КБ «Приватбанк», МФО 306748, справа № Б 29/24/04. Розпорядник майна — Мішина Н. В., ліцензія АА № 250070, 51900, Дніпропетровська область, м. Дніпродзержинськ, а/с 1338, тел. — (056) 7963771.

Об'єднання «Кооператор», м. Львів, вул. Технічна, 2, ухвалою господарського суду Львівської області від 12.01.2004 року, справа № 2/679-23/168 визнано банкрутом. Ліквідатором призначено Воронцова Ю. М. (ліцензія АА № 485207 від 19.02.2003 р.)

Товариство з обмеженою відповідальністю «МАШКОМПЛЕКТ», що зареєстровано Деснянською районною в м. Києві державною адміністрацією 11.08.2003 р., ЄДРПОУ 32590948, повідомляє про перереєстрацію в Товариство з обмеженою відповідальністю «Укрнафтогаз Лтд».

Підприємство
ДФ ЗАТ «Рейтинг»
повідомляє про свою ліквідацію. ЗКПО 26051035, претензії приймаються протягом 2-х місяців за тел. (0562) 31-39-57.

Свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів Закритим акціонерним товариством «КИЇВКОМБІКОРМ», № 691/10/1/2000 від 12 грудня 2000 року, видане Управлінням Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку в м. Києві та Київській області припинило чинність у зв'язку з його втратою.

Постановою господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 30.03.04 р. по справі № 19/47 по ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або його визнання банкрутом» Дочірнє підприємство Мелітопольське спеціалізоване управління № 570 «Сантехмонтаж» Відкритого акціонерного товариства «Запоріжсантехмонтаж» (72312, Запорізька область, м. Мелітополь, вул. Луначарського, 7; ЗКПО 01412963, р/р 26008301280023 в ПІБ м. Мелітополя, МФО 313043) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру (ініціатор — Мелітопольська ОДПІ, м. Мелітополь). Ліквідатор — арбітражний керуючий Житник Володимир Петрович (69001, м. Запоріжжя, б-р Гвардійський, буд. 30, кв. 85, тел. 8 (0612) 125813, Ліцензія № 047630).

Підприємство з іноземною інвестицією «Ост — Вест Експрес»
(код ЄДРПОУ 22918017), зареєстроване Виконавчим комітетом районної ради народних депутатів Московського району м. Києва (свідоцтво про державну реєстрацію № 22918017 від 11 січня 1995 року) повідомляє про зменшення розміру Статутного капіталу зазначеного Підприємства та встановлення його у розмірі 93 371,95 грн. (дев'яносто три тисячі триста сімдесят одна гривня 95 коп.).

Претензії кредиторів приймаються за адресою: м. Київ, вул. Жуковського, буд. 20, тел./факс 201-49-50.

Господарським судом Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) порушено справу № Б-19/24-03 про банкрутство відкритого акціонерного товариства "Харківоблагропостач" код ЄДРПОУ 00914786, 62332 Харківська обл., Дергачівський р-н, смт Солоницівка, вул. Заводська, 49, р/р 26003302105l0 у ВАТ РЕАЛ БАНК, МФО 351588.

Розпорядником майна призначено Драліна Андрія Володимировича (ліц. АА № 250090 від 30.11.01 р.).

Господарський суд Харківської обл. приймає заяви кредиторів та санаторів протягом місяця з дня публікації оголошення.

Господарський суд Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) постановою від 30.03.2004 р. по справі № Б-19/182-03 визнав банкрутом САТ "Лан", ЄДРПОУ 30142041 (64423 Харківська обл., Зачепилівський р-н., с. Миколаївка, п/р 26005278305001 у ТВ БВ ХФКБ "Приватбанк" м. Красноград, МФО 351533) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Волчека С. І.(ліц. АА № 668320 від 29.10.2003 р., 61162 м. Харків, пр-т Героїв Сталінграду, 138-В, к. 34).

Ухвалою Господарського суду Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 04.03.2004 року порушено справу за № 7/25 про банкрутство Дочірнього підприємства ВАТ «Ліщинівка» Об'єднана транспортна служба (39200, Полтавська обл. Кобеляцький р-н, смт. Білики, вул. Миру, 1, код ЗКПО 25158363). Розпорядником майна призначено Петренко Дмитра Анатолійовича (ліцензія АА № 2500025 від 05.05.2000 року, м. Полтава, вул. Половка, 66-б, к. 307).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) постановою від 18.03.2004 р. по справі № Б 26/15/04 визнав товариство з обмеженою відповідальністю «Елемент» (49000, м. Дніпропетровськ, пр. Кірова, 23, п/р26003580190100 у ДОД АППБ «Аваль», м. Дніпропетровськ, МФО 305653, код ЄДРПОУ 31586140) банкрутом і відкрив ліквідаційну процедуру у справі.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Іванову Вікторію Василівну, (ліцензія № 484179 від 20.12.2002 р., адреса: 49081, м. Дніпропетровськ, пр. ім. газ. «Правда», 14/21, тел. 31-87-12)

---

1. Згідно з рішення чергових Загальних зборів акціонерів ВАТ «Південтеплоенергомонтаж» (Протокол № 12 від 26.03.04 року) розпочато процедуру ліквідації Дочірнього підприємства «Чернігів» Відкритого акціонерного товариства «Південтеплоенергомонтаж» (код ЄДРПОУ 30595462).

Претензії приймаються протягом двох місяців з моменту публікації оголошення за адресою: 14030, м. Чернігів, вул. Рокосовського, буд. 30, кв.81.

Додаток: копія виписки з Протоколу № 12 від 26.03.04 року.

2. Згідно з Наказом № 48 від 31.03.2004 року розпочато процедуру ліквідації Відособленого підрозділу «Управління по роботі з акціями» Відкритого акціонерного товариства «Південтеплоенергомонтаж» (код ЄДРПОУ 23494751).

Претензії приймаються протягом двох місяців з моменту публікації оголошення за адресою: 01601, м. Київ, вул. Пушкінська, 27.

Шановні акціонери АБ "Факторіал-Банк"!
Правління АБ "Факторіал-Банк"
повідомляє про проведення позачергових Загальних Зборів акціонерів, що відбудуться 25 травня 2004 року об 11-й годині за адресою : м. Харків, вул. Римарська, 32 (актовий зал, 3-й поверх).

Порядок денний:
Оприлюднення результатів проведення підписки на акції тринадцятої емісії.
Увага! Реєстрація акціонерів проводиться з 10.00 до 11.00.
Для реєстрації при собі необхідно мати паспорт, для представників акціонерів — паспорт та доручення, оформлене згідно з вимогами чинного законодавства.
Телефон для довідок: 8 (0572) 17-03-97.

З повагою, Правління АБ "Факторіал-Банк"
Ліцензія НБУ № 37 від 4.12.01 р.

Управління сільського господарства Міністерства оборони України (код ЄДРПОУ № 22990730) повідомляє про своє розформування згідно з розпорядженням начальника Генерального штабу Збройних Сил України від 12.01.2004 року № 115/5/47.

Строк для заяви-претензії кредиторами становить 2 місяці з дня оголошення про розформування.

Лікв. комісія працює за адресою:
04119, м. Київ, вул. Дегтярівська, 28-А, т. 236-69-43.

Дніпропетровська філія Агентства з питань банкрутства проводить повторний аукціон з продажу майна підприємства-боржника — ДП «Придніпровський хімічний завод» (справа № Б24147/00),
розташованого за адресою: м. Дніпродзержинськ, вул. Аношкіна, 179. Лот № 1 — місткість з нержавіючої сталі (склад азотної кислоти), кількість — 6 одиниць, вага одиниці — 24,8 т., об'єм одиниці —1000 куб. м. Початкова ціна об'єкту продажу за лотом №1 складає 796824 (сімсот дев'яносто шість тисяч вісімсот двадцять чотири) грн. 00 коп. з ПДВ.

Гарантійні внески учасників аукціону (5 % від початкової ціни) та реєстраційний збір за реєстрацію учасників аукціону — 17 грн. перераховується на рахунок Організатора торгів: п/р 26009351680100 в АППБ «Аваль», МФО 305653, код ЄДРПОУ 26252710 до 03.05.2004 р. Заявки на участь в аукціоні приймаються до 03.05.2004 р. включно за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Комсомольська, б. 48, кім. № 3, з 9.00 до 18.00 (крім вихідних). З питань ознайомлення з об'єктами та оформлення участі в аукціоні звертатися за тел. (056) 744-19-31.

Аукціон відбудеться 07.05.04 р., о 10.00 за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Комсомольська, б. 48, кім. № 3.

Результати аукціону оформлюються протоколом, який є підставою для укладення протягом 15 днів договору купівлі-продажу між покупцем та боржником.

ВАТ «Азот» (м. Черкаси)
повідомляє про внесення до порядку денного загальних зборів акціонерів ВАТ «Азот», які відбудуться 23 квітня 2004 року (оголошення опубліковане в газеті «Голос України» від 13.02.2004 р., № 28 (3278), додаткових питань):
9. Про збільшення статутного фонду (капіталу) ВАТ «Азот» шляхом випуску нових акцій.
10. Затвердження інформації про додаткову емісію акцій ВАТ «Азот».

Додаткова інформація:
1. Мотиви збільшення статутного фонду (капіталу): залучення додаткових коштів, що будуть спрямовані на подальший розвиток ВАТ «Азот».
2. Спосіб збільшення статутного фонду (капіталу): додатковий випуск акцій існуючої номінальної вартості у документарній формі.
3. Мінімальний розмір збільшення статутного фонду (капіталу) 205 000 008,00 (двісті п'ять мільйонів вісім) гривень.
4. Дані про кількість акцій, що випускаються додатково, та їх загальну вартість: 24117648 (двадцять чотири мільйони сто сімнадцять тисяч шістсот сорок вісім) простих іменних акцій номінальною вартістю 8,50 (вісім) гривень 50 копійок кожна. Обсяг додаткового випуску акцій — 205 000 008,00 (двісті п'ять мільйонів вісім) гривень.
5. Права акціонерів при додатковому випуску акцій: акціонери мають переважне право на придбання акцій додаткового випуску.
6. Підписку на акції додаткового випуску акцій ВАТ «Азот» планується здійснити з 01.06.2004 р. по 01.12.2004 р.
7. При збільшенні статутного фонду (капіталу) ВАТ «Азот» акціонери збитків не несуть.
8. Проект змін до Статуту ВАТ «Азот», пов'язаних із збільшенням статутного фонду (капіталу):
Пропонується пункти 5.1 та 5.2 Статуту ВАТ «Азот» викласти в такій редакції:
«5.1. Статутний фонд (капітал) Товариства становить 621 489 774,00 (шістсот двадцять один мільйон чотириста вісімдесят дев'ять тисяч сімсот сімдесят чотири) гривні».
«5.2. Статутний фонд (капітал) Товариства поділений на 73 116 444 (сімдесят три мільйони сто шістнадцять тисяч чотириста сорок чотири) простих іменних акцій номінальною вартістю 8 (вісім) гривень 50 копійок кожна».

Довідки за телефоном 14-38-30
Виконавча дирекція ВАТ «Азот»

Постановою Господарського суду Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18) по справі № 5/196-Б від 25.02.2004 р. визнано банкрутом державне комунальне виробниче підприємство «Райтеплокомуненерго» код ЕДРПОУ 22735268 м. Скадовськ, Херсонської області, вул. Робоча, 6, р/р 260092902 в ХОД АППБ «Аваль», МФО 352093 та відкрити ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Сиромятникову У. В. (ліцензія № 719768 від 23.01.04 р.)

Постановою Господарського суду Рівненської області (33001, м. Рівне, вул. Яворницького, 59) приватне підприємство «ГЮЙС» (Код ЄДРПОУ 22572228), розташоване у м. Рівне, вул. Відінська, буд. 42, кв. 4, 33000, визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено Маглиша П. Ю. (м. Рівне, вул. Відінська, 42/4, тел. (0362) 23-04-56).

Господарським судом Хмельницької області порушено провадження у справі № 2/69-Б про банкрутство Приватного підприємства «Енергобудкомплект» за місцезнаходженням: м. Хмельницький, вул. Хотовицького, буд. 5, кв. 20; рахунок 2600917033341 у Хмельницькій філії ВАТ «Державний експортно-імпортний банк України», розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Забєліна Володимира Анатолійовича (адреса: м. Хмельницький, вул. І. Франка, 34, кв. 24, ліцензія серії А-А № 140405 від 25.07.2002 р. Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України).

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) № 15/79-б від 18.03.04 визнано банкрутом Закрите акціонерне товариство «Інтертоп» (м. Київ, вул. Новозабарська, 2/6, код 24592241, р/р 2600834 в АБ «Укргазбанк», МФО 320478).

Ліквідатор Дяченко Сергій Вікторович (Ліцензія № 047796 від 15.10.2001 р.). тел./факс (044) 236-11-17.

Ухвалою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44Б) № 15/118-б від 23.03.2004 року порушена справа про банкрутство ТОВ «Відродження-Ойл» (02002, м. Київ, вул. М. Раскової, 4-а, р/р 260070009753001 в «Укрінбанк» м. Києва, МФО 300142, Код 30969157).

Розпорядником майна призначено Гусара Івана Олексійовича, ліцензія № 719858.

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом 30 днів від дня опублікування цього оголошення.

ОГОЛОШЕННЯ

"11 травня 2004р. о 12 год. 00 хв. за адресою місцезнаходження майна відбудеться конкурс з продажу за грошові кошти нерухомого та рухомого майна ВАТ „Птахофабрика Пустомитівська", які розташовані за адресою: Львівська область, м.Пустомити, вул.Фабрична, 19:

№ з/п	Назва	Ринкова оцінка, грн.	Ліквідаційна вартість, грн.	№ з/п	Назва	Ринкова оцінка, в т.ч.ПДВ, грн.	Ліквідаційна вартість, в т.ч.ПДВ, грн.
			комплекс №1 (основні засоби)				
1	обладнання пташ.№1 ККТ	12180	9370,07	8	теплогенератор ПТ №5	2700	2077,11
2	обладнання пташ.№2	70000	53851	9	пож.резервуар	1975,95	1520,1
3	теплогенератор ПТ №3 GP — 80	2700	2077,11	10	Каналізація	3568,34	2745,13
4	обладнання пташ.№3 БКН	70000	53851	11	зовнішнє освітлення	1594,62	1226,74
5	обладнання пташ.№4 БКН	70000	53851	12	водопровід	895,36	688,8
6	теплогенератор ПТ №4	2700	2077,11	13	телефонізація	990,22	761,78
7	обладнання пташ.№5	70000	53851	14	вага товарна	44,55	34,27
			комплекс №2 (основні засоби)				
1	обладнання пташ.№8 (ККТ)	6090	4685,04	3	обладнання пташ.№10 (БКН-3)	35000	26925,5
2	обладнання пташ.№9 (ККТ)	6090	4685,04	4	диз.площадка	415,68	319,78
			комплекс №3 (основні засоби)				
1	газифікація	1193,09	917,85	10	госп.канал.7-ї зони	3510,09	2700,32
2	газифікація	1682,08	1294,02	11	дощова каналізація	5111,71	3932,44
3	пож.резервуар	2588,81	1991,57	12	каналіз гноєсхов. КНС	6317,5	4860,06
4	диз.площадка	126,26	97,13	13	внеплощад дощ. кан.	9132,18	7025,39
5	електропостачання	3677,14	2828,82	14	вертикальна планіров.	0	0
6	госп.канал.III зони	4702,38	3617,54	15	благоустрій	0	0
7	дощова каналізація	455,82	350,66	16	озеленення	0	0
8	госп.канал.7-ї зони	712,64	548,23	17	гучномовний зв"язок	104	80,01
9	госп.канал.7-ї зони	4116,84	3167,08				
			комплекс №4 (основні засоби)				
1	обладнання пташ.№1	6860	5277,4	15	дезбар"єр	400,02	307,74
2	обладнання пташ.№3 БКН	10640	8185,35	16	трансф. підстанція	945	726,99
3	теплогенерат.пташн№3	2700	2077,11	17	Цистерна 50м3	1450	1115,49
4	обладнання пташ.№4	8400	6462,12	18	Цистерна 25м3	1015	780,84
5	обладнання пташ.№5	7980	6139,01	19	благоустрій	0	0
6	обладнання пташ.№6	7980	6139,01	20	вертикальна планіров.	0	0
7	теплогенерат.пташн№7	2700	2077,11	21	зовнішні мережі канал	0	0
8	обладнання пташ.№7	10640	8185,35	22	зовнішні мережі води	184,99	142,31
9	теплогенерат.пташн№8	2700	2077,11	23	низьковольтні мережі 3(44) 1(2-х)	1585,14	1219,45
10	система СПА(7-8)	1503,27	1156,46	24	вага товарна РНШ	16,2	12,46
11	система СПА №9	751,53	578,15	25	машина оприскув. МХП-1200	1034	795,46
12	обладнання пташ.№8	10640	8185,35	26	калькулятор"CITIZEN"	11,52	8,86
13	система СПА пт№1	2255	1734,77	27	транспортер	554,4	426,5
14	обладнання пташ.№9	7980	6139,01				
			споруди загально-господарського призначення (основні засоби)				
1	під"їздні дороги	68819,43	52942,79	8	внутр.щитові сітки	25812,61	19857,64
2	інженерні сітки доп. зони	15633,29	12026,69	9	телефонізація	686,27	527,94
3	під"їздні дороги з асфал.покр.	50470,7	38827,11	10	благоустрій допом.зони	0	0
4	автодороги з асф.покр.	4181,45	3216,79	11	благоустрій допом.зони	0	0
5	під"їздні дороги	50010,54	38473,11	12	теплова установка ТЕК-4	6249,6	4807,82
6	благоустрій	0	0	13	котел контори ТЕК -4	2284,8	1757,7
7	господарські каналіз.	1067,29	821,06				
			контора (основні засоби)				
1	комп"ютер з монітором	94	72,31	11	комплект мебл.	396	304,64
2	ксерокс "Sharp"	117	90,01	12	одяг сцени	72,24	55,57
3	тумбочка під ксерокс	26,4	20,31	13	задник сцени	36,12	27,79
4	машина купюрна 1-03	285,71	219,8	14	падуга сцени	11,52	8,87
5	маш.перевір.грошей УКД	117,83	90,65	15	ширма	8,6	6,62
6	нумератор	18,9	14,54	16	шафа металева	98,5	75,77
7	сейф з підставк.	120,96	93,05	17	телевізор	25,6	19,69
8	тумба під телевізор	38,4	29,54	18	телевізор	25,6	19,69
9	трибуна	16,8	12,92	19	телевізор	25,6	19,69
10	шафа металева	98,5	75,77	20	холодильник	104,55	80,43
			С/г машини (основні засоби)				
1	розкидач сухого гною	2534,4	1949,71	3	розкидач МЖТ-9	3801,6	2924,57
2	розкидач МЖТ-8	3801,6	2924,57	4	райборона (засівач)	77	59,24
			водопостачання, зв"язок, електропостачання (основні засоби)				
1	електропостачання	2933,29	2256,58	8	електропідстанція ЗПТ-384пот.630кВа,U 10/0,4	2800	2154,04
2	госп.шляхопровід ч/з	9148,85	7038,21	9	електропідстанція ЗПТ-327	2500	1923,25
3	свердловина	3734,28	2872,78	10	електропідстанція ЗПТ-64, P 400ква U 10/0,4	1020	784,69
4	резервуар для води 52 м3	0	0	11	електропідстанц.ЗКТП-30	1080	830,84
5	Радоівузол	163,62	125,87	12	електропідстанція ЗТП-638 P 630ква U 10/0,4	5000	3846,5
6	зварочний трансф.	48	36,93	13	ВЛ-0,4КВТ(АВМ)	3619,6	2784,56
7	телефон "Панасонік"	109,44	84,19				
			агрономічна служба (основні засоби)				
1	гноєсховище	1	1	4	госп.каналізація	1029,49	791,98
2	під"їздні дороги	3817,46	2936,77	5	електропостачання	369,89	284,56
3	госп.водопровід	784,34	603,4				
			зоовет лабораторія (основні засоби)				
1	шафа сушильна	143,64	110,5	7	електропіч	108,36	83,36
2	комплект меблів	504	387,73	8	витяжна шафа	252	193,86
3	камера ОПП	338,63	260,5	9	прил. фотометр КФК-3	300	230,79
4	столи лабораторні	165,2	127,09	10	термостат ТС — 80-2	231	177,71
5	шафа сушильна	143,64	110,5	11	дистилятор	31,08	23,91
6	центрифуга лаб	130,2	100,16	12	НД-8П(миюча машина)	1102,5	848,15
			їдальня (основні засоби)				
1	стелажне обладнання	38,5	29,62	7	Вентиляц.обладнання (Вентилятор ВЦ-2, вент.труба 10м 25х25)	486,39	374,18
2	касовий апарат	39,92	30,71	8	електроплита	193,2	148,63
3	м"ясорубка	112,5	86,55	9	мікрохвильовка	148,2	114,01
4	холодильна шафа	218,4	168,02	10	вітрина холодильн.	172,37	132,6
5	електропіч	108,36	83,36	11	морозилка	181,44	139,58
6	електродуховка	39	30	12	набір кухон.меблів	175	134,63
Всього з ПДВ:		***771 993,53***	***593 894,81***				

№з/п	Назва будівель та споруд літер по плану	К-ть	Рік вводу в експл	Буд об"єм, $м^3$	Заг. площа, $м^2$	Висота приміщень, м	Ринкова оцінка, грн. без ПДВ	Ліквід. варт, грн. без ПДВ
1	Адмінкорпус птахофабрики (А-3)	1	1982	4669	1116,5	2,85; 2,95; 3,0	150298,08	115624,31
2	Комплекс №1 пташник №1-2 (А-1) Реконструкція	1	1972 1985	9497	2719,1	3,3	156871,15	120680,98
3	Комплекс №1 пташник №3-4 (А-1) Реконструкція	1	1972 1985	9497	2719,1	3,3	156871,15	120680,98
4	Комплекс №1 пташник №5 (А-1)	1	1985	4616	1321,1	3,3	76217,31	58633,98
5	Бригадний будинок (основна А-1)	1	1972	319	74,7	3,0	8619,23	6630,77
6	КНУС	1	1982	484	91,7	4,0	3526,92	2713,26
7	Трансформаторна	1	1982	219	68,3	4,0	2364,23	1818,80
8	Моноблок №25 для утримання кур несучок (А) компл. №3	1	1982	26530	6380,7	4,1	245411,54	188795,10
9	Моноблок №26 для утримання кур несучок (А) компл. №3	1	1982	26562	6388,5	4,0	245711,54	189025,89
10	Моноблок №30 для утримання кур несучок (А) компл. №3	1	1982	26285	6307,9	4,1	242611,54	186641,06
11	Бригадний будинок цех №4 (основна А-1)	1	-	318	73,5	2,50	5653,85	4349,51
12	Цех №4 пташник №1 (В-1) Реконструкція	1	1969, 1986 1996	4622	1350,4	3,10	77907,69	59934,39
13	Цех №4 пташник — свинарник №2-3 (Б-1) Реконструкція	1	1968 1987	8263	2123,9	2,60	122532,69	94264,40
14	Цех №4 пташник №4 (Г-1) Реконструкція	1	1973 1987, 1990	4622	1350,4	3,10	77907,69	59934,39
15	Цех №4 пташник №5 (Д-1)	1	1994	4472	1756,7	2,30	101348,08	77967,08
16	Цех №4 пташник №6 (Е-1)	1	1994	4396	1766,7	2,30	101925,00	78410,90
17	Цех №4 пташник №7 (Є-1)	1	1994	4396	1756,7	2,30	101348,08	77967,08
18	Цех №4 пташник №8 (Ж-1)	1	1994	4396	1756,7	2,30	101348,08	77967,08
19	Цех №4 пташник №9 (З-1)	1	1994	4396	1756,7	2,30	101348,08	77967,08
20	Комплекс №2 бригадний будинок (А-1)	1	1982	312	76,8	2,85	3023,08	2325,66
21	Комплекс №2 пташник №6 (основна Г-1)	1	1980	5967	1791,6	3,10	68907,69	53010,69
22	Комплекс №2 пташник №7-8 (основна В-1)	1	1981-1982	12316	3682,9	3,0	141650,00	108971,35
23	Комплекс №2 пташник №9-10 (основна Б-1)	1	1983-1984	12316	3678,5	3,0	141480,77	108841,16
24	Зооветлабораторія (Х-1)	1	1976	1289	392,3	2,60	30176,92	23215,10
25	Кормосклад з цехом збагачення (У-7)	1	1982	10139	1336,6	3,50	154223,08	118643,82
26	Склад ракушки (Г/-1)	1	1988	5383	960,3	5,10	44321,54	34096,56
27	Санпропускник комплексу №3 (Ю-1)	1		941	285,4	2,65	10976,92	8444,54
28	Центральна прохідна	1	1972	679	105,4	3,00	10133,89	7796
29	Дизельна підстанція	1	1994	471	85,2	4,60	8191,86	6302
30	Підстанція цеху № 4	1	1974	245	47,7	4,40	4585,99	3528
31	Приміщення гаражів автопарку ідеальною часткою 6/10	1	1982	3590,4	631,2	3,85	63650,07	48966
							2761142,30	***2124147,92***

Майнові активи виставляються на конкурс за ринковою оцінкою.

Фіксованими умовами конкурсу є:

- продаж всіх птахівничих комплексів та комбікормового цеху одночасно;
- продаж всіх комунікаційних споруд та систем, в т.ч. водопостачання, електропостачання, тощо;
- продаж найбільшої кількості приміщень (крім вищезазначених);
- при купівлі приміщення обов'язковому продажу підлягають всі основні засоби та малоцінний інвентар, який знаходиться в приміщенні, що продається.

Кінцевий день прийняття пропозицій — 07 травня 2004 року.

Фізична особа або представник юридичної особи, яка бажає зареєструватись як учасник конкурсу при особистому поданні заявки і пропозиції повинна надати: документ, що посвідчує фізичну особу або повноваження представника юридичної особи; документ про сплату гарантійного та реєстраційного внеску; довідку про те, що проти учасника торгів не порушено справу про банкрутство; декларацію про доходи для покупців-фізичних осіб; нотаріально засвідчені копії установчих документів для покупців — суб'єктів підприємницької діяльності (копію рішення про участь в аукціоні — для органів місцевого самоврядування).

Заявка на участь у конкурсі повинна містити назву предмета продажу, відомості про юридичну або фізичну особу, що подає заявку, документ, який підтверджує можливість володіння предметом продажу, щодо обігу якого законодавством установлені певні обмеження.

Потенційні покупці повинні внести в безготівковому порядку грошові кошти в розмірі 5 % від початкової ціни продажу об'єкта та реєстраційний внесок (17 грн.) на рахунок організатора торгів — Філії Агентства з питань банкрутства в Закарпатській області у АППБ "Аваль" м.Ужгород, п\р № 2600014776, Код 26252740, МФО 312345.

Конкурсна пропозиція, яка подається кожним учасником повинна містити:

- запропоновану ціну придбання об'єкта продажу;
- зобов'язання щодо виконання фіксованих умов конкурсу;
- інші додаткові зобов'язання.

Конкурсна пропозиція подається в окремому непрозорому пакеті з назвою конкурсу та написом "Конкурсна пропозиція".

Конкурс проводиться в один етап, на якому розглядаються конкурсні пропозиції учасників та визначається переможець конкурсу. Переможцем конкурсу визначається учасник, який запропонував найвищу ціну та бере на себе обов'язки щодо виконання фіксованих умов конкурсу. Якщо запропонована учасниками конкурсу найвища ціна є нижчою за початкову ціну, визначену умовами конкурсу, засідання конкурсної комісії переривається для розгляду і відповідного погодження змін до умов конкурсу.

За результатми проведення конкурсу оформлюється протокол. Відчуження майна здійснюється на підставі укладеного договору купівлі-продажу.

З об'єктом можна ознайомитися особисто щодня, крім вихідних /субота, неділя/, з 9 до 16 години за місцезнаходженням майна. З усіх питань організації та проведення конкурсу слід звертатися до організатора конкурсу щодня, крім вихідних /субота, неділя/, з 9 до 16 години за адресою: Закарпатська область, м.Ужгород, пл.Б.Хмельницького, 2\236, тел. (03122) 35937 або до ліквідатора - Марчук Геннадія Олеговича за тел. 80676708106".

Спостережна рада ЗАТ «Пансіонат «Береговий»

повідомляє акціонерів про скликання Загальних зборів акціонерів, які відбудуться об 11-00 28 травня 2004 року за адресою: Автономна республіка Крим, м. Сімферополь, вул. Київська, 81, к. 203, конт. тел. (0652) 27-21-65, з наступним порядком денним:

1. Звіт в. о. Голови правління ЗАТ «Пансіонат «Береговий» про результати діяльності товариства за 2002 рік.
2. Звіт і висновки Ревізійної комісії про результати перевірки фінансово-господарської діяльності товариства за 2003 рік.
3. Затвердження звітів в. о. Голови правління, ревізійної комісії і затвердження балансу товариства за 2003 рік.
4. Плановий розподіл прибутку на 2004 рік.
5. Обрання членів правління ЗАТ «Пансіонат «Береговий».
6. Обрання Голови правління ЗАТ «Пансіонат «Береговий».
7. Обрання членів та Голови Спостережної ради ЗАТ «Пансіонат «Береговий».
8. Обрання членів та Голови ревізійної комісії ЗАТ «Пансіонат «Береговий».
9. Визначення основних напрямків діяльності товариства на 2004 рік і наступні роки, затвердження фінансового плану ЗАТ «Пансіонат «Береговий» на 2004 рік.
10. Про збільшення розміру статутного фонду шляхом додаткової емісії акцій ЗАТ «Пансіонат «Береговий».

Планується збільшити розмір статутного фонду на 1 000 000,00 (один мільйон) гривень, за рахунок збільшення кількості акцій на 4 000 000,00 (чотири мільйони) штук існуючої номінальної вартості шляхом внесення засновниками на рахунок Товариства грошових коштів. Збільшення розміру статутного фонду є необхідною умовою для створення основних засобів виробництва Товариства.

Пропонується до уваги проект змін до статуту.

«Викласти п. 7.1. Розділу 7 в наступній редакції:

Статутний фонд Товариства становить 11 644 030,00 (одинадцять мільйонів шістсот сорок чотири тисячі тридцять) гривень.

Викласти п. 7.2. Розділу 7 в наступній редакції:

Статутний фонд Товариства розділений на 46 576 120 (Сорок шість мільйонів п'ятсот сімдесят шість тисяч сто двадцять) простих іменних акцій номінальною вартістю 0,25 (двадцять п'ять копійок) гривня кожна».

11. Внесення змін та доповнень до Статуту товариства.
12. Затвердження правил процедури та інших внутрішніх документів товариства, визначення організаційної структури ЗАТ «Пансіонат «Береговий».
13. Прийняття рішень про передачу ведення реєстру власників іменних цінних паперів ЗАТ «Пансіонат «Береговий».

Ухвалою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, б. 4) від 24.03.2004 р. порушено справу № 21/45 про банкрутство ТОВ «Нафтотранс», розташованого за адресою: 69057, м. Запоріжжя, вул. Адм. Нахімова, 3 (код ЄДРПОУ —30594778).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Верещака Миколу Григоровича (ліцензія Мінекономіки № АА 669674).

Претензії приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення за адресою: 69002, м. Запоріжжя, вул. Костянтина Великого, б. 16, кв. 16.

На вимогу акціонера, який володіє в сукупності більше 10% акцій, Правління ВАТ «Луцький картонно-руберойдовий комбінат»

вносить зміни в порядок денний загальних зборів акціонерів, які відбудуться 20 квітня 2004 р. об 11-00 год.

Доповнити порядок денний загальних зборів наступними питаннями:

6. Обрання та відкликання членів Спостережної Ради.
7. Обрання та відкликання членів Ревізійної комісії.

Господарський суд Кіровоградської області (м. Кіровоград, вул. Луначарського, 29) порушив справу № 14/16 про банкрутство Сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Україна — Н» (Кіровоградська обл., Новоукраїнський р-н, м. Новоєгорівка; п/р № 260002340 в ОД АППБ « «Аваль» м. Новоукраїнка, МФО 323538; код ЄДРПОУ 03756885).

Розпорядником майна призначено Білеру Олега Вікторовича, м. Черкаси, вул. Волкова, 59, кв. 35, тел. (0472) 41-67-64, 76-79-77; ліцензія АА № 783030 від 17.03.2004 р.

Заяви кредиторів та санаторів приймаються господарським судом протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Дирекція будівництва та реконструкції об'єктів матеріально-технічної бази органів Державної податкової служби в Україні повідомляє, що відповідно із змінами до Статуту її перейменовано в Державне підприємство «Дирекція будівнитцва та реконструкції об'єктів матеріально-технічної бази органів Державної податкової служби в Україні».

Товариство з обмеженою відповідальністю «КЕРАМІКБУДСЕРВІС» Код ЄДРПОУ 31889874

Повідомляємо, що 18 травня 2004 року об 11.00 годині, за адресою: м. Івано-Франківськ, вул. Гетьмана Мазепи, 164 (приміщення адмінбудинку), відбудуться загальні збори учасників ТзОВ «Керамікбудсервіс» з наступним порядком денним:

1. Вирішення питання про погодження отримання ТзОВ «Керамікбудсервіс» кредиту на реконструкцію технологічної лінії № 2.
2. Вирішення питання про вихід (виключення) учасників з ТзОВ «Керамікбудсервіс».
3. Вирішення питання про вхід (включення) нових осіб до складу учасників ТзОВ «Керамікбудсервіс».
4. Вирішення питання про відступлення учасниками часток у статутному фонді ТзОВ «Керамікбудсервіс», набуття новими учасниками часток у статутному фонді ТзОВ «Керамікбудсервіс» та погодження таких операцій.
5. Вирішення питання про перерозподіл часток у статутному фонді ТзОВ «Керамікбудсервіс» між учасниками.
6. Вирішення питання про внесення змін та доповнень до Статуту ТзОВ «Керамікбудсервіс» шляхом викладення його в новій редакції та затвердження нової редакції статуту Товариства.

Для участі у зборах учаснику (його представнику) необхідно з собою мати документ, що засвідчує особу, крім цього, представнику учасника мати документ, що підтверджує його повноваження.

Початок реєстрації учасників: 18 травня 2004 року, з 09.00 год., закінчення реєстрації — 10.40 год.

Генеральний директор ТзОВ «Керамікбудсервіс».

Шановний Акціонер! Закрите акціонерне товариство «Севастопольська рибодобувна компанія»

повідомляє, що позачергові загальні збори акціонерів відбудуться 25 травня 2004 року о 10 годині за адресою: м. Севастополь, вул. Правди, 10.

Порядок денний:

1. Затвердження Положення про Спостережну раду ЗАТ «Севастопольська рибодобувна компанія».
2. Затвердження Положення про ревізійну комісію ВАТ «Севастопольська рибодобувна компанія».
3. Затвердження цивільно-правових угод.

Реєстрація учасників зборів 25 травня 2004 року з 9-00 до 10-00.

Для участі в зборах акціонерам необхідно мати: документи, що посвідчують особу; доручення на право представляти акціонера на загальних зборах, оформлене відповідно до вимог чинного законодавства.

Довідки за тел.: 80503972775.

Непорядні, три кроки вперед!

Чи багато порядку в органах правопорядку? Щодо цього у генерала своя думка, а у громадянина, який мав справу з погононосіями, — своя. Багато хто готовий сказати добрі слова стражам порядку. І є за що, погодимося. М. з Донецька, скажімо, щиро вдячний працівникам спецпідрозділу «Кобра» за те, що витягли взимку його автомобіль з кювету. Мій сусіда емоційно розповідав, як йому молоді патрульні допомогли відбитися від циганок. Сотні співгромадян пам'ятають людей у мундирах, які відстояли їх честь і гідність, а то й урятували життя.

Усе це, як полюбляв казати знайомий прапорщик, має місце бути в наявності. Але має бути й інше. Про що генерали і полковники воліють мовчати. Я про порядність наших міліціонерів. Хабарники на автошляхах, виявляється, квіточки...

Свого часу в редакції побувала мати Андрія Н., киянина. Ще в серпні 2002-го його жорстоко побили, після чого хлопець перебував у реанімації шість (!) днів. Покидьків знайшли, одного з них заарештували. На їхній совісті — пограбування, бійки та інші «подвиги». Сидіти за гратами їм не хотілося, і вони почали «підмазувати» потерпілого та його батьків. Спочатку обіцянками компенсувати інвалідність солідною сумою. Потім — погрозами. Коли Андрій був уже вдома, його виманила з квартири однокласниця. Вийди, мовляв, поговоримо, давно не бачилися. Хлопець вийшов і додому не повернувся. У дворі приятельки до парочки, що мирно гомоніла, підійшли люди в цивільному. Саме в цей час дівчина попросила Андрія потримати пакет. Той узяв, що називається, потримався за нього, й отут зап'ястя його рук «обійняли» наручники. До райвідділу парочку повезли разом, незабаром «приманку» відпустили, а Андрія довго обробляли за гратами, «просячи» підписати документи, котрі свідчили про те, що його ніхто на вулиці не бив. Інвалідність він нібито одержав унаслідок падіння

Мал. Вадима СИМИНОГИ.

на асфальт. Кількаразового. Погрожували посадити на лаву підсудних як наркомана (в пакеті були «колеса»).

Хуліганів засудили. Відтоді Андрій і його мати стали об'єктом психологічного тиску з боку, як вони стверджують, слідчого і дільничного. Потерпілий фактично не виходив з лікарні, а його невтомно і з завидною наполегливістю запрошували до міліції. Він не приходив (через хворобу й острах бути заарештованим), після чого правоохоронці оголосили... розшук Андрія. Його як і раніше обвинувачували у збереженні, вживанні, збуті наркотиків.

Така само історія сталася і з Вадимом С. Але йому «пришили» зґвалтування і пограбування жінки в під'їзді. Взяли його тепленького у прямому розумінні — з ліжка. Алібі хлопця, підтверджене десятком свідків, слідчі знехтували. Тупо і цинічно. До того ж знущалися з нього, про що свідчать сліди на тілі, зафіксовані медпрацівниками «швидкої допомоги». Чи варто дивуватися, що через кілька днів катувань Вадим написав признання. Під диктовку «слідака».

Жертву сваволі все-таки звільнили, він пройшов судмедекспертизу. Але це не допомогло йому притягти до відповідальності бузувірів. І суд, і прокуратура відмовили в порушенні кримінальної справи. А тим часом Вадима тримають на короткому повідку: підписка про невиїзд діє, статус обвинувачуваного не знято...

А ось картинка з життя міліцейського колективу. Похорон одного з керівників підрозділу райміліції. Промови, сльози, промови. Слово бере начальник. Ми не забудемо... У пам'яті збережеться... Родина нехай розраховує на нашу всіляку постійну допомогу...

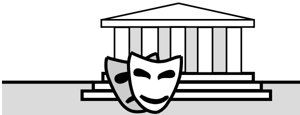
І ось поминки в ресторані на кілька сотень товаришів по службі, родичів, знайомих покійного. Знову промови, але застільні. Знову клятви й обіцянки.

А ранком наступного дня міліцейський начальник зателефонував удові й запросив до кабінету.

— Оце рахунок, треба знайти гроші й оплатити його, — сказав жалісливий...

Немає межі цинізму отаких порядних...

Іван ІЛЛЯШ.

Із життя дятлів

У Києві завершився Перший фестиваль сучасної карикатури

Мал. Юрія КОСОБУКІНА.

Почався він наприкінці березня виставкою «Театракарикатура» в театрі-салоні «Сузі'я», а з 1 квітня відкрилося кілька виставок столичних гумористів Анатолія Казаневського, Олександра Євтушенка, Сергія Боборикіна, Ігоря Лук'янченка, виставка сучасної російської карикатури, у стінах Верховної Ради — парад політичних карикатур Олега Смаля. А в Будинку архітектора — всеукраїнська виставка на тему «Свобода слова». Ця тема не спонукала до надто свіжих думок, цікаво було хіба що порівняти карикатурні модифікації мікрофона: у вигляді в'ялого тюльпана, боксерської рукавички, чупа-чупса і навіть мікрофона, одягнутого у презерватив. Може, найкраща картинка на тему свободи слова — маленький паперовий дятлик відважно довбає бетонного стовпа (автор — В. Вознюк із Житомира).

Христофор ГРУША.

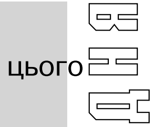
ЗА ЛАШТУНКАМИ

Я подарую тобі зірку

Дарча на зірку

Справжній небесний дарунок отримав вокаліст гурту «Танок на майдані Конго» Фагот (Олег Михайлюта) до свого тридцятиліття. Дарувальник, ім'я якого на прохання іменинника не розголошується, подарував музикантові справжню зірку п'ятої величини. Відтепер у сузір'ї Овна є зірка Фагот. Сам митець напередодні ювілею зробив собі дарунок іншого роду — завершив роботу над черговою платівкою ТНМК «Пожежі міста Вавілон».

9 КВІТНЯ

■ 1882 р. Народився історик та інженер Вадим Модзалевський. Автор генеалогічного довідника «Малоросійський родословник» у 4 томах. ■ 1919 р. Директорія утворила в Рівному «лівий кабінет». ■ 1921 р. В Ялті відкрито будинок-музей А. Чехова. ■ 1938 р. Народився Посол Російської Федерації в Україні Віктор Чорномирдін. ■ 1940 р. Війська гітлерівської Німеччини зайняли Норвегію і Данію. ■ 1974 р. У Керчі, на заводі «Затока», спущено на воду перший радянський супертанкер «Крим». ■ 1976 р. СРСР і США уклали договір про обсяг ядерних випробувань з мирною метою.

МУЗ-ШОУ

Доказ власної живості

Івано-франківська група «Хвилю Тримай», відома своїм однойменним шлягером з приспівом «Хей-хай, хвилю тримай», досягла домовленості зі столичним товариством «Hunter Music» про видання альбому. Угода є певною мірою дебютом для обох сторін: для гурту «Хвилю Тримай» це буде випуск першої плити в житті, а для товариства вона стане чи не першою україномовною платівкою.

«Хвиляни» щиро вірять, що своїм дебютником вони змінять усталену думку про себе, як про «фанерних» виконавців. Річ у тому, що сьогодні «Хвилю Тримай» є повноцінним живим гуртом, і це чути вже із самих записів. Зрештою, грати «вживу» іванофранківцям не вперше: до того, як хлопці проти волі на деякий час стали «лабухами», вони років з десять грали тотально-експериментальний психоделічний рок, з яким колесили Україною по всіх можливих фестивалях, зокрема виступали на «Червоній Руті-93» та «Тарасі Бульбі-95».

ГАСТРОЛІ

Польоти «Мертвого Півня»

Львівська група «Мертвий Півень» збирається наприкінці квітня знову до столиці. Вона співатиме 22 квітня у клубі-книгарні «Бабуїн», а 23 квітня — у кнайп-клубі «Купідон». Після київських походеньок Півень відлетить до рідного міста, де 2 травня гурт загадав собі розпочати святкування Дня Львова о 8 годині ранку на площі Ринок. Там має відбутися дійство «Прокидання Мертвого Півня». Суть акції «Півні», мабуть, ще й самі собі не накреслили, але, знаючи артистичну вдачу ватаги, можна сподіватися, що все буде «по-львівському» вишукано й театрально.

Чи стане касовим наше поетичне кіно?

ДУМКИ З ПРИВОДУ

Завтра у столиці завершується тиждень українського кіно, організований Міністерством культури і мистецтв України. У київському Будинку кіно було показано стрічки різних жанрів, зняті останніми роками. Цей заклад уже який рік є своєрідним спецкінотеатром українського фільму, бо більше їх нема де подивитися.

Чому в Україні досі не знімають фільмів для масового глядача? А гроші знаходять лише для авторських експериментів, нехай це навіть блискучі роботи Кіри Муратової або Олеся Саніна? Жодних заперечень проти авторського кіно — саме воно є творчим рушієм будь-якого національного кінематографа. Але ж невід'ємною його частиною є і національний прокат. Та де він?

Досі у нашому кіно не сталося головної зміни — функції локомотива не отримав, як у всьому світі, продюсер. Він має не так знайти гроші, як визначити творчу якість і фінансову доцільність задуму, створити ефективний механізм використання коштів, сформувати не просто знімальну групу, а команду однодумців, не тільки налагодити виробництво, а й визначити прокатну долю фільму, тобто забезпечити можливість повернення витрачених коштів. Надії на його появу розтанули в той момент, коли новий гендиректор головної кіностудії країни заявив, що взагалі відмовляється від продюсерських функцій, перетворюючи студію винятково на технічну базу з надання послуг знімальним групам — іншими словами, студія не цікавитиметься творчими проблемами, залишаючи їх чи то міністерству, чи то самим сценаристам і режисерам. Втім, нещодавно Віктор Приходько пообіцяв, навпаки, надати можливість знімати кіно ледь не кожному бажаючому, в тому числі творчій молоді. І жодного слова про конкретний план реанімації студії, окрім закриття буфетів. Порівняємо з діяльністю його російських колег, наприклад з відомої студії ім. Горького, що була акціонована. Там заплановано не лише ремонт, повне технічне переоснащення, перепідготовку спеціалістів, а й створення продюсерського центру, що визначатиме — яке кіно на цій техніці варто знімати. Те саме можна сказати майже про кожну російську кіностудію.

Але не думайте, що українська кіноіндустрія — справа майбутнього. Наприкінці квітня в Києві відбудеться перша велика комерційна виставка кіновиробників. Її ініціатори, представники російського бізнесу, очевидно, краще за нас бачать на місці згарища, що лишилося після радянської системи фільмовиробництва, великий і перспективний ринок. А от чи будуть українці господарями на цьому ринку, варто запитати представників Міністерства культури і мистецтв на прес-конференції з нагоди відкриття виставки.

Іван ЛИСОГІРСЬКИЙ.

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Редактор номера Леонід БРОВЧЕНКО.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО**, Анатолій **ГОРЛОВ**, Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА**, Іван **ІЛЛЯШ**, Світлана **ПИСАРЕНКО**, Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Передплата на газету «Голос України» **(on-line)** за адресою: **www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua**

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописи не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.
- ⓟ Платні матеріали.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955. Загальний тираж 159037.

Ціна договірна

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України» Зам. 3011066. **1 2 3 4 5 6 7 8 9 0**

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса редакції: вул. Нестерова, 4, Київ-47, 03047.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 454-84-92; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos